

VÉR ANDOR

FÉLISTENEK ALKONYA

POLITIKAI SZATÍRAK

BAJCSY ZSILINSZKY ENDRE
ELŐSZAVAVAL

A SZABADSÁG KIADÁSA

A CÍMLAPOT ÉS AZ ILLUSZTRÁCIÓKAT

Minden jog a szerzőé.

Radó István, Budapest, VI., Hajós uca 25.

ELŐSZÓ

A magyarságnak két ősművészete van: a katonáskodás és a politika. A régi magyar politikában, még egészen barbár időkben is, mindig sok volt ebből a felsőbbrendű művészi elemből, szellemi színvonala magas volt még egészen beteg korszakokban is s különleges színeit és csillogását megőrizte a századforduló dekadenciájában is, egészen az összeomlásig. Azóta hol a vöröshályog, hol a barnahályog s velük rengeteg idegenség, segít szürkévé homályosítani és közömbösíteni a politikai világot a magyar szemek előtt...

Régi dolog, hogy a világirodalomban nincs politikusabb irodalom a magyarnál. Ez nemcsak azért volt mindig így, mert a magyar lét és szellemiség nagy kérdései nehéz történelmi sorsunkban túlságosan is a politikától vártak és csak attól kaphattak igent vagy nemet, hanem azért is, mert a magyar politika művészi színvonala és magas szellemisége vonzotta az íróművészeket.

Most kevésbé vonzzák: a lecsúszott színvonal és a kialvó színek. Annál nagyobb dolog, annál drágább ajándék, ha egy vérbeli

író vagy költő a mai politika sivár tarlóján körülhordozza a csobolyót s a művészet üdítő vizével kínálgat bennünket, szikkadt korszak tikkadó harcosait és szenvedőit.

Vér Andor, nehéz harcokban hűséges, tehetséges, igaz lelkű munkatársam pár év alatt kimagasló mesterévé nőtt a politikai satirikus versírásnak. Sőt talán egyetlen számottevő művelője ennek az elhanyagolt műfajnak manapság. Szellemi utódja Kozma Andornak, kinek „Koboz krónikája“ annyi feledhetetlen és derűs percet, friss indítást és eligazítást szerzett ifjúkorunk tájékozódást kereső, ébredező értelmének.

Vér Andorban azonban csak a politikai és satirikus véna közös a maga szellemi elődeivel, valójában egészen eredeti formát alkotott magának a paródia és a travesztia műfajának tág keretei között. Éber politikai és satirikus vénája és finom szociális igazságérzete együtt vezették őt rá a diktatúrával kacérkodó előző korszak nevetségességi konjunktúrájára. Talán nem bántom őt meg, ha azt mondom, e furcsa konjunktúra nélkül

aligha is vált volna belőle politikai versíró. Versíró, aki többnyire a magyar irodalom remekei vagy legismertebb költeményei ritmusaiba és szavaiba szövi bele a maga talpraesett ítéleteit politikai szereplőkön, helyzeteken, a maga finom vagy vaskosabb gúnyolódását s benne egy fölényes, elnéző és megbocsátó vonását a tiszta humornak. De versei között vannak olyanok is, amelyek, mint például a „Londoni vásár“, olyan művészi magaslatot érnek el, amely Vér Andor e kis remekeinek nemcsak kortörténeti jelentőséget biztosít, de politikai és erkölcsi emelkedettsége, igazságért és emberségért küzdő tiszta szenvedelme, szellemessége és nagy formakészsége révén maradandóságot is a magyar politikai szatíra irodalmában.

Mielőtt ezt az előszót megírtam volna, újból végigolvastam Vér Andor itt következő verseit: gyönyörűséggel, belső elégtétellel, mosolyogva, nevetve és hahotázva. E versek frissek, elevenek ma is, igazak és — magyarok.

Meg kell még emlékezni e könyv kitűnő illusztrátoráról, Falussról, aki eredeti, mindig elevenre tapintó és minden nagyképű idétlenséget kipécéző karrikatúráival pompásan és mulatságosan egészíti ki azt a politikai keresztmetszetet, amelyet Vér Andor versei az elmúlt korszakról adnak.

Érdemük nem csekély e verseknek és rajzoknak: segítettek nevetségessé tenni és hahotába fullasztani Magyarországon a diktatúra kísérleteit.

BAJCSY ZSILINSZKY ENDRE

Reformkorszak

*Bőszén tombolt a diktatúramámor
s lírába fült a tiszta értelem ...
az szép csupán e korszakban, hogy elmúlt
és félig-meddig már történelem.*

MI A NEP?

(Pósa bácsi után)

*Tudjátok-e, hogy mi a Nep?
Az a párt, ahol a búzát
keréketörték, szegénykét,
épp hogy karóba nem húzták;
hol a Bélák legnagyobbja
I. avagy Marton Béla
felfedezte, mi is az a
híres-neves dacos téglá.
Vigyázzatok, jaj lesz nektek,
hogy ha más pártot követtek!*

*Tudjátok-e, hogy mi a Nep?
Az a párt, amelyről edzett
mániákusok nagyzolva
azt hirdetik, hogy a nemzet.
Az a kert, hol szóvirágok
fekszik meg az ember gyomrát
s vertikálisan tenyésznek
külömböző bolondgombák.
Vigyázzatok, jaj lesz nektek,
hogy ha más pártot követtek!*

*Tudjátok-e, hogy mi a Nep?
Az a zord hely, ahol még a
legtitkosabb gondolat is
bekerül a kartotékba;*

*ahol minden tisztos férfit
sompolygó spiclik követnek,
kiket a Nep kizárólag
csak a pör után fizet meg.
Vigyázzatok, jaj lesz nektek,
hogy ha más pártot követtek!*

*Tudjátok-e, hogy mi a Nep?
Párt, mely igérettel traktál,
hol elvett mandátumokból
állandóan nagy a raktár.
Az a karám, hol a kapuk
csalogatón nyitva állnak
s élharcosok, főispánok
terelgetik be a nyáját.
Vigyázzatok, jaj lesz nektek,
hogy ha más karámba mentek!*

*Tudjátok-e, hogy mi a Nep?
Reformkorunk szép bölcsője,
választáskor pedig ősök
nyitott sírú temetője,
hol a szegény, porrá foszlott
halott se pihenhet békén,
mert ha baj van, akkor őt is
leszavaztatják a végén.
Akár haltok, akár éltek,
ezt a pártot kövessétek!*

NEP-SPIONKA

(Vörösmarty után)

*Nep-detektív hosszú, méla lesben
ajzva vár egy negatív magyart,
hogy szívéből bős tervet kilessen,
tervet, mit a Nep ellen agyalt.
Hasztalan vár, hűs Modernbe' beljebb
ül Zsilinszky feketéje mellett.*

*Nep-detektív még soká motoszkál
vár feszülten, leskel és kering,
napidijért, melyet a D-osztály
csak ígérges szokása szerint.
Ah, de végre, — ki első a listán, —
megjelenik a nagy Bethlen István.*

*„Oh, csákyások kegyelmes vezére
gyujts világot terveidre már,
vagy vezess el ama zord vidékre,
ahol a Nep nyugodóba jár!“
Szól s iramlík könnyedén a lába
és elindul a Bethlen nyomába.*

*Béldi-féle vertikális árnyak
terjengenek már az ég alatt,
ő csak lohol és fülel és fárad
s hévvel Bethlen nyomdokán halad.
Hajh, de Bethlen csak sétál, csak sétál
s mit se hall ő, bár a füle szétáll.*

*„Nincs meg! — így tesz ő jelentést mélán, —
nem találtam semmit a nyomán.“
„Nincs meg? — így szól a Nep, — akkor én rám
nem számíthatsz, simon dohány.“
S mert a spicli nem szaglász potyára,
pert zúdit a Nep-elnök nyakába.*

REFORMÁLNI!

*Még igazában fel se virradt
a dicsőséges reformkorszak,
máris ránk zúdult, mint a tenger,
és dől belőlünk, mint a borszag.*

*Ugy teli vagyunk most reformmal,
mint a vízzel teleszitt spongya,
reformot facsarhat belőlünk,
ki testünket bárhol megnyomja.*

*Reformálni: ez most a jelszó,
reformálni az eget-földet,
Isten szép virága, a rózsza
ezentúl csak reformszínt ölthet.*

*Reformálni a nap sütését,
— fogja a tüzét langyosabbra! —
hogy, akinek a fején vaj van,
nyugodtan mehessen a napra.*

*Reformmal áztatni az élőt,
reformokat vinni a sírba,
reformálni a korgó gyomrot,
hogy a koplalást jobban bírja.*

*Reformálni a fránya Tőkét,
hogy teste kövérebbre hízzon,
s a hitetlent, hogy a reformban
vakon és lelkesedve bízson.*

*Megreformálni a szó röptét,
— az égből hadd hulljon a porba —
s a gerincet, hogy hajladozzon
alázatosan, mint a szolgálka.*

*Reformálni nem tettel — szóval,
egész a torokszakadásig,
csemcseggve rágni a reformot,
amíg a fogunk belevásik.*

*S aki mindettől el nem kábul,
s különb reformot merne várni,
azt tűzzel-vassal, új stílussal
a szent Egységbe reformálni!*

TIBORC PANASZA

(Bánk bán, harmadik felvonás)

(Szin: bolthajtásos terem. A szemközi falon kiszögeezett 95 pontra árnyékot vet a lámpa. Középen, a hosszú asztalnál, Béla és András bán, élharcosok, lézengő ritterek és békétlenek cihelődnek. Dohognak még, de megjuhászodva, szegre akasztják a totalitást, felemelt karral búcsúznak el a Nagyúrtól és Béla bán vezetésével kivonulnak a teremből.)

NAGYUR *(lassú léptekkel az ablakhoz megy, búsan kinéz):*

Magyar hazám!

(Rövid szünet. Nyílik az ajtó és belép)

TIBORC:

Nagyúr, jó estét!

NAGYUR *(hátrafordul, meglepődve):*

Áh, te vagy?! Mi szél hozott ide?

TIBORC:

A keserű panasz.

NAGYUR:

Pozitív légy és nem panaszkodó.

TIBORC:

*Oh Istenem! Csak nézz körül e honban
és nyomban élve látod a panaszt.*

Mióta az élharcosok —

NAGYUR:

Hah! — oh!

TIBORC:

*Igen, mióta ők megszállva tartják
az országot, nincs többé nyugalom.*

*E sáskahad, amelyet Béla bán
küldött nyakunkra, immár tűrhetetlen.
Tűzzel-vassal terelik őket a népet
egy akolba . . .*

NAGYUR:

Ez csak szervezkedés!

TIBORC:

*Hogyan?! Szervezkedésnek nevezed,
amit e zsoldosok művelnek velünk?
Főispánok, jegyzők és szolgabírák
segédletével szervezkednek ők.
Adóelengedést, földet ígérnek
s így ejtik meg az ingatagok lelkét.
Ki meg erős, nem kódog be, sőt bírál,
azt nyaggatják adóintéssel, minden
kis semmiségért törvénybe citálják
s nevét beírják a Fekete Könyvbe,
melyet dacos élbánunk fektetett fel.
Szervezkedésnek mondod az elferdült
eszméknek zugyvalékát, mely a népet
minduntalan Neppel téveszti össze
s „nevelni“ úgy óhajt minket, hogy megfoszt
önérzetünktől s földig aljasít?
Oh, nézd Nagyúr e hadat, mely már szinte
államban állam, osztályoz, ítél,
diktatúra korbácsát suhogtatja,
kartotékol, nyomunkba kémeket küld,*

*kik otthonunkba is befurakodnak
s mert nem láthatnak be agyrostjainkba,
kifürkészik, mit eszünk, mit beszélünk.
Szervezkedés? Inkább a nyers erőszak
uralmuk ingatag alapja ...*

NAGYUR (szilárd meggyőződéssel hangjában):

*Győztünk
szabad magyarok szabad választásán.*

TIBORC:

*Páh milliom! E szabad választáson
győzött a pénz, bor, a puha gerinc.
A félsz győzött a megfenyegetett
élők lelkében s főleg győztek ők,
kik elporladva, még a síron túl is
Nepre szavaznak. Oh, csak egyszer titkos ...*

NAGYUR (közbevág):

Előbb a kenyér ...

TIBORC (türelmetlenül):

*Ezt már ösmerem!
De hol a kenyér? Répán, „zöld szalonnán“
tengődik a nép s ritka ünnep az,
ha asztalára olykor hús kerül,
míg hetvenezer lézengő élharcos
vigan él a belőlünk sajtolt zsoldon.
Ők peckesen járnak, mint kiskirályok,
mi szívdobogva osonunk az utcán,*

*ha előnkbe bukkan egy krájlzleros,
mert tartozásunk jut eszünkbe mindjárt.
Ők gyűléseznek, banketteznek folyton
és rostélyossal, borral éltetik
a Nemzeti Egységet, minékünk meg
kéményeinkről elpusztulnak a
gólyák, mivel magunk emésztjük el
a hulladékot is.*

NAGYUR:

Oh buzogj vér, csak buzogj!

TIBORC:

*Szörnyűség,
hogy gyermekeink — a nemzet virága! —
hogy elfajulnak az éhség mián!
Nézd meg, mit írnak dolgozataikban: —
mind élharcos szeretne lenni, hogyha
felnő, mert így jóllakkat s rongyait
díszes ruhával cserélheti fel.*

NAGYUR:

Hogyan beszélsz? Menj, menj innen Tiborc!

TIBORC:

*Megyek, de a harcot tovább viszem
jogért, kenyérért, élsoldosid ellen.
Élj boldogul, az ég veled, Nagyúr! (El.)*

NAGYUR (elgondolkozva):

Nincs a teremtésben vesztés, csak én!

(Aludni megy, eloltja a lámpát. A szegre akasztott totalitásra és a 95 pontra jótékony homály borul.)

DAL A NEP-JELVÉNYRŐL

*Bevallom, tetszik énnekem
a keréketört búza,
kecses és könnyű, mint a hab
s a zsebet, hol az ingatag
viseli, le nem húzza.*

*De nyíltan hordja s bátoran
az élharcos és arslán,
ki pozitív célért hevül
s új ezredévnék gögje ül
üres és hetyke arcán.*

*Hangját s léptét dübörgeti
gomblyukában a jelvény...
— ha volna bennem tisztelet,
avagy némi Nep-viszketeg,
kalapom megemelném...*

*E kis jelvénytisztelet előtt
kitárul minden ajtó,
kitárul átlagon felül
s kemény haptákba merevül
jegyző és végrehajtó.*

*Hogy meddig lesz bűvös Szezám
e kis jelvény, elválík,
de aki oly hangos vele,
ítélni arra kellene,
hogy hordja mindhalálíg.*

*Akkor is hordja, ha a Nep
elmúlik egyszer mégis,
ha a kártyavár összedől
és kiröppen majd Bédidből
a szent életszintézis.*

*Csak hordja, hordja, hordja furt,
ne tudjon pálfordulni,
s ne tudjon vertikálisan,
avagy horizontálisan
új párt keblére hullni!*

NEPTEHENÉSZET

*Nyolc feje van — jóságos Isten! —
a Brehmben nincs ilyen tehén,
dísze a reformistállónak
és valósággal csodalény.*

*Ütheted — hisz ez divat mostan —
adhatsz bogáncsot is neki,
rá se hederít, szelíd és jó
s teljesítménye isteni.*

*Mellette Dános is elbújhat
pozitív teheneivel,
igazán csodával határos,
hogy milyen pompásan tejel.*

*Lapok, honatyák és pártkasszák
híznak fel bőséges tején
s csupán a sovány teheneknek
fáj ez a szép kövér tehén.*

*Nyolc feje van, de csak egy tőgye,
mely mindig duzzadozva áll ...
— furcsállod úgy-e? — ily furcsát csak
a Neptermészet produkál.*

*De a nyolc fejnek elég egy tőgy,
mert megegyeztek a fejek
s közösen megállapított kulcs
szerint adják le a tejet.*

A HETVENHATEZREK

*Hetvenhatezren vannak ők
e szegény kis ország nyakán,
ha sáskahaddá változnának,
a nap is elborulna tán;
nincs hatalom, amelytől félnek,
mert ők a hetyke Nep-legények
s Marton Béla a kapitány.*

*Azt, aki él és aki meghalt,
hajh, kartotékba szedik ám,
gyanus nekik Zsilinszky, Eckhardt
és szaglászna Bethlen után,
kémlábú sasok, csodalények
ezek a hetyke Nep-legények
s Marton Béla a kapitány.*

*S ha jön a vég, miért imádság
eped milliók ajakán,
téglarejtve, hogy meg ne lássák,
semmibe olvad valahány,
s a fölözött Tejútra téved
hetvenhatezer dacos lélek
s Marton Béla, a kapitány.*

*Ott harcolnak bőszen az élen
a vad választási csatán,
ki nem üvölti velük: éljen! —
az adóprés ott a nyakán,
s jaj szegény negatív fejének...
mert ők a hetyke Nep-legények
s Marton Béla a kapitány.*

*Elbástyásulnak komplementer,
sőt vertikálisan, el ám!
mind átlagon felüli ember
mind hős és pozitív titán,
mind utat tör új ezredévének...
mert ők a hetyke Nep-legények
s Marton Béla a kapitány.*

INVOKÁCIÓ

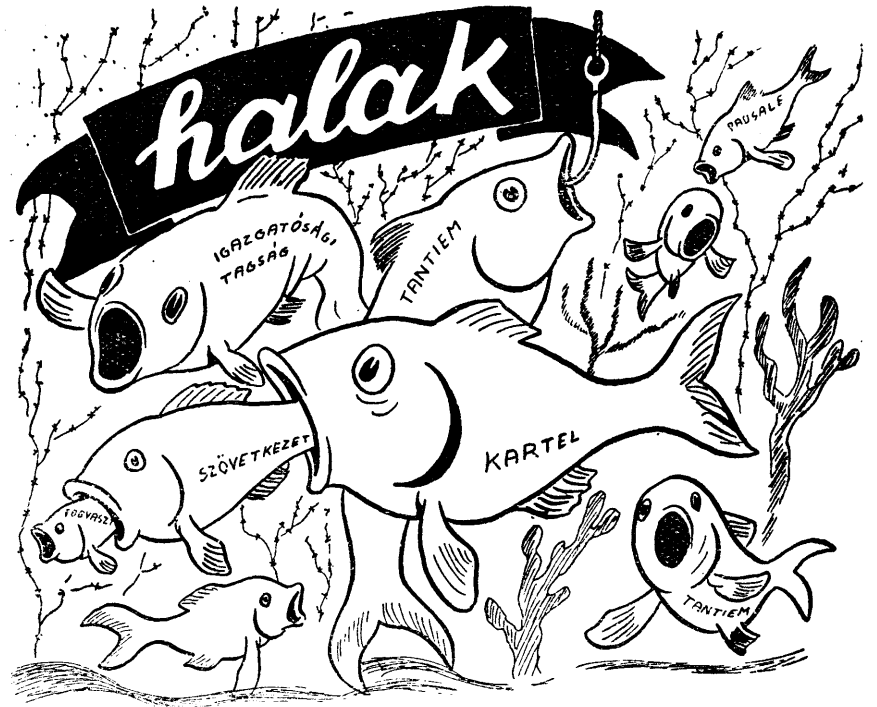
*Óh nyájas olvasó, bocsáss meg,
hogy jövő helyett multat kaptál
s az időrendet felforgatja
és megreformálja e naptár.*

*E furcsa összevisszaságra
a költő szabadsága mentség,
nagyobb baj ennél, hogy hiányzik
naptárunkból a — tevékenység.*

*Az ég havat önt, hóból víz lesz,
de a főcső csak vizet önt
és a vízöntés remek „biznesz“,
persze csak annak, aki fönt
a létra legmagasb csúcsán áll
s mert oltott már rózsát, meszet
s asszisztált tüdőgyulladásnál,
most büszkén főcsövet vezet;
előtte csak kályhában s kádban
volt ismerős a két elem,
érthető hát, ha munkájában
nem zavarja szakértelem,
a jó fixéért, ha éri is vád,
ő azért nem boldogtalan,
buzgón spriccel s ha más nem is, hát
ambíciója oltva van.*

*Mi tudományosan halászunk,
nem érdekel a tóvilag,
míg Tihanyban be nem biflázunk
egy kis halbiológiát.
Az értőnek ölébe mászik
a jól meghízott, buta hal,
van, ki zavarosban halászik
importált horogjaival,
ha a halász egy volt miniszter,
mázsás hal akad szigonyán,
a stréber aranyhalat is lel,
ha fel tud kelni jó korán,
de legjobb halász, kinek nyelve
Nep-talpnyalásban jól halad
s márványba kívánczó elve:
a kis halak is jó halak.*

Mint a kos, mely céltalan öklel,
szarvával ide-odaszúr
s talán egy szegény birkát lök fel,
vagy dühödten a földbe fúr,
s a nap felé döf hetykélkedve,
hisz horizontja oly lapos,
mint ez a mámoros és kergettyű,
magába szédült, buta kos:
szép korszakom, te ilyen voltál,
belénk döfölted önhited,
a fellegekbe fuvalkodtál,
pehely-mivoltod röpitett,
s amíg fennjártál, itt sóhajtván
nyögött a föld bús népe lenn...
— bizony mondom, hogy kihullajt
rostáján a történelem.

*Békés jószág, csak életrendjét
nem szabad felborítani,
a szarvasmarhák dicső rendjét
szereti szaporítani,
kedves neki a honi szérű
s a pásztorgyerek, ha danol,
nem oly gyúlékony s hevesvérű,
mint kollégája, a spanyol;
a vörös szín nem bántja, véres
viadalnak nem hőse ő,
tempós, gerinces, büszke, kényes,
a megtestesült őserő,
tekintete nyugalmat hint szét,
acélos izmában kecs él...
— be nagy kár, hogy kemény gerincét
exportba töri von Mecsér!*

Hajdanában, oly réges-régen,
hogy alig emlékezem én,
híres ikrek voltak ők négyen,
az új „évezred“ kezdetén.

Közös szívvel, közös tudóval
lélegzettek, ez nem vitás,
eggyé gyúrta őket idővel,
a dicső, szent totalitás.

De változik a korszak folyvást,
olyan sebesen, mint a lét
az időzítést, téglahordást,
külön végzi most mind a négy;
a negyedik oly bús és méla,
kihúnyt szívének lángheve,
a rim kedvéért lett csak Béla,
különben István a neve.

*Ez a korszak a rák jegyében
zajlott, szent állat volt a rák,
bálvány a reformer szívében,
tisztelte, mint egy holt arát,
követte, mint a mintaképet,
láttára megdobbant a szív,
az ő szent nyomdokába lépett
a haladó konzervatív.*

*Vad gyorsvonati sebességgel
csak a szó izzott s lobogott,
de a célhoz senkisémet ért el,
mert csak egyhelyben topogott,
tempóra tette fel a sorsát
a híres reformparlament,
közben pedig az egész ország
rákmódra lassan hátrament.*

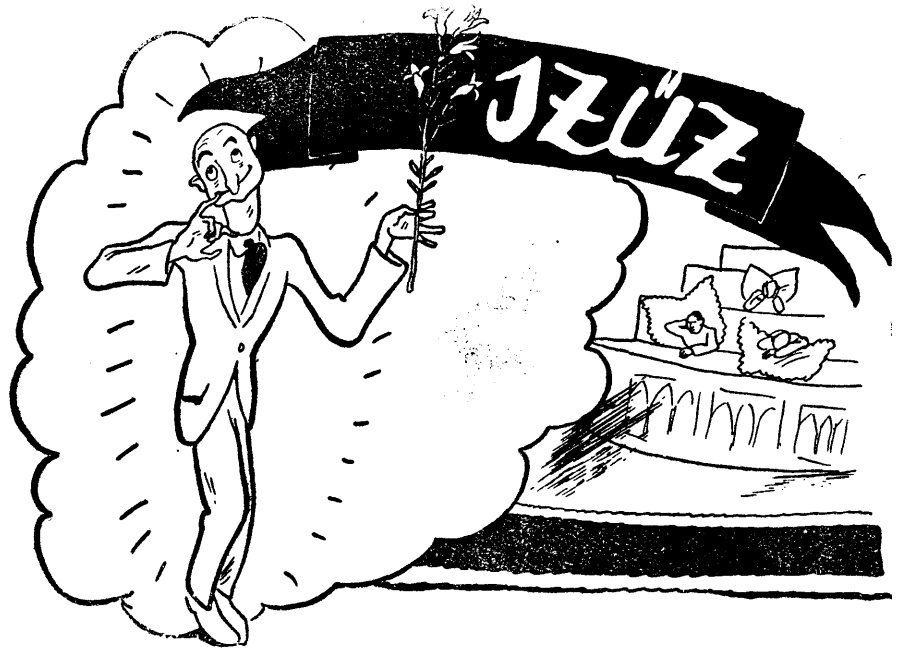

*Az oroszlán nem él szabadján
nálunk, hanem a rács megett,
de olyan bátor hős akad tán,
ki megérdemli e nevet?*

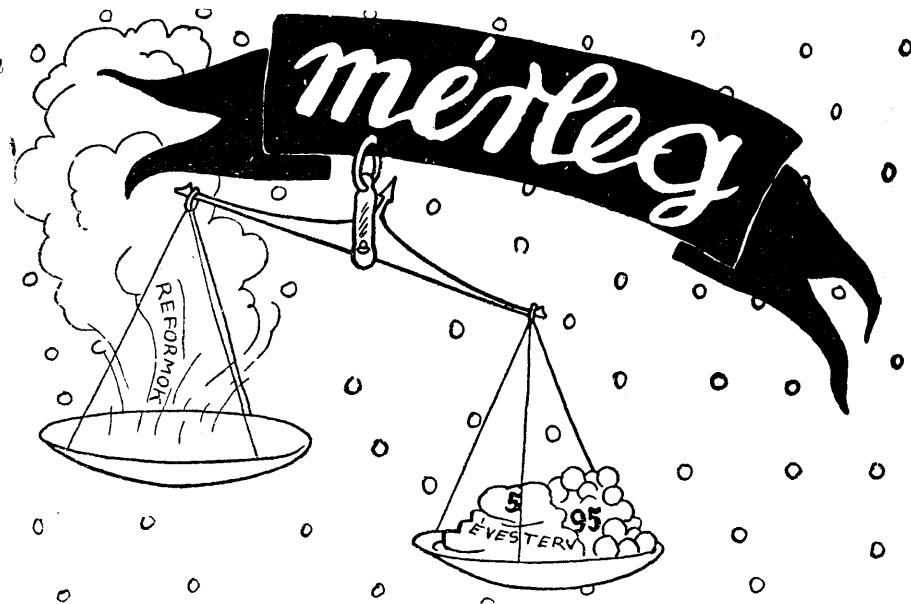
*Akad talán, ki vihart támaszt,
bár eddig nem zavart vizet,
egy postás, ki kimondaná azt,
hogy Nep-tagdíjat nem fizet,
főispán, aki ellenzéki
jelölteket is támogat,
dömpinglap, mely létét nem félti
s kormányellenes számot ad,
avagy halott, kit mi sem gátol
és Nepet, voksot megtagad?
— ne képzelődjünk, ilyen bátor
oroszlán nálunk nem akad.*

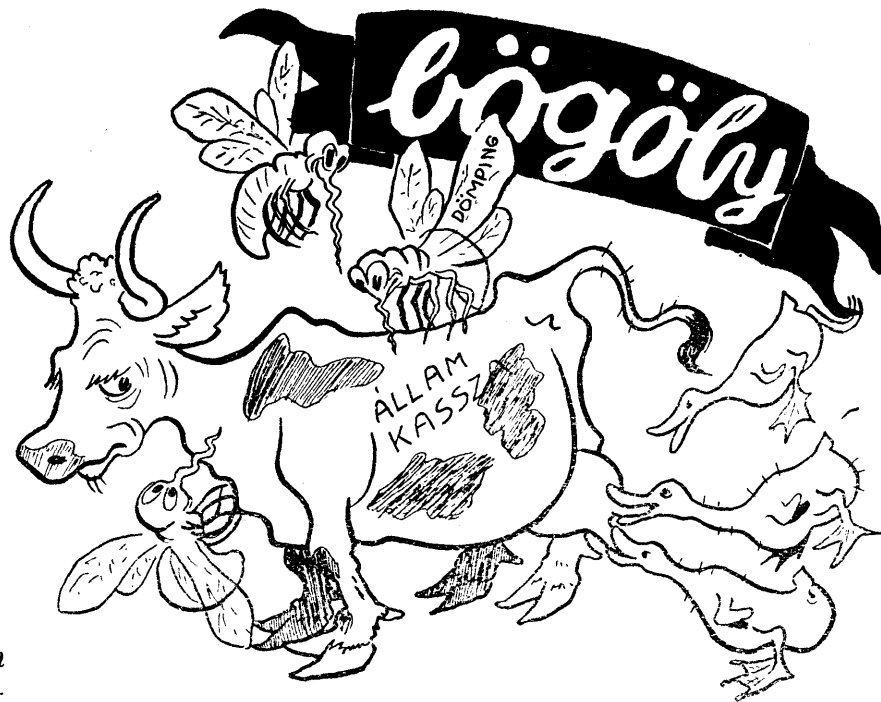
*Vannak ily ritka Nephalandók,
kik szűzek, tiszták, mint a nap,
még szűzbeszédre sem hajlandók,
kizárólag bölintanak,
a kormányért rajongnak, bájuk
megható, lényük halk, finom,
fehér ruha illene rájuk
és kezükbe egy lilium;
s vannak szűzek, őszülő ifjak,
kik szende képet öltenek,
lelkük karriervágytól tikkadt,
s reformokért üvöltenek,
kacsintgatnak jobbra és balra,
mérlegelnek esélyt, utat
s roppant gonddal ügyelnek arra,
kinek adják el magukat.*

Végre kész van a mérleg — éljen! —
bár veszteséges és sívár,
egy serpenyője lent a mélyben
nagybúsan egyensúlyra vár,
benne az ötéves terv méléz,
kilencvenöt pont . . . szép szavak,
egy kis komplementáris kéjgáz
és egyéb légies javak;
másik a tettek serpenyője,
nem a blöffé, a lényegé,
de, sajnos, hiányzik belőle
az a súly, mely a tényeké,
könnyedén repdes fenn a légben
még semmi nem került bele,
ott unatkozik közepében
a reformoknak hült helye.

Övük e hó: a reformlistán
vezetnek a dömpinglapok,
kiket nemzöjük, Antal István
babusgatott és ringatott
s bár nem táplálta önvérével
őket, miként a pelikán,
azért nem vesztek mégsem éhen
— bő kosztra itten telik ám! —
A létért most sem verekednek,
van ki gyomrukba tápot önt,
az ország pénzén kerekednek
olyan pufókra, mint a gömb,
tágitgatják nadrágjuk szíjját,
arcuk zsírosan tündököl,
a sajtóalap tőgyét szíjják,
mint marha vérét a bögöly.

Hónapjuk van már: úgy süvöltnek,
mint a vad novemberi szél,
egyébként pedig olyan zöldek,
mint tavasszal a falevél.
Bátorság! — magát így biztatja,
ki köztük gyáva s ingatag,
sürögnek, mint a szorgos hangya,
de több a pártjuk, mint a tag.
Festetics gróf az élvezérük,
früstökre zse-ket eszik ő,
de közben üzletet köt velük,
— az elveket üsse a kő! —
a földreformnak is barátja,
éppúgy, mint októberbe' volt,
fő, hogy ne vesszen el sajátja,
a negyvenezer prima hold.

Nem is hó volt, egész bak-korszak,
akik nem látják ezt, vakok,
vetélkedve az élharcoshad
halomra lőtte a bakot,
az utolsót Sztranyavszky Sándor,
a nagy bakvadász lőtte le...

— óh, fogyjunk ki az állományból,
emléküket fá nőjje be!

Ne löjünk csak úgy hatra-vakra,
aki célozni lusta volt,
ne bakra, hasznosabb vadakra
pazarolja a puskaport,
vagy inkább — legokosabb lenne,
hisz lelkünk mélyén béke ég —
szüntessünk tüzet! — Istenemre,
a lödözésből már elég!

TIZENÖTEZER PENGŐ

A Nep kiadásai között a híres D. osztály évi 15.000 pengővel szerepel.

*A Nep kémje elindul
az esti szürkületben
s kilesi a nagy titkot
hogy merre sétál Bethlen,
és amíg meg nem tudja,
addig nem fordul vissza:
feketéjét Zsilinszky
vaj' hány cukorral issza;
hol jár, kivel beszélget,
kivel fog kezét Eckhardt,
miket gondol a Nepről,
aki már régen meghalt;
az ellenzék fejére
sütött-e a nap reggel,
Rassay — ez is fontos! —
mely színű zakkót vett fel,
nem szorítja-e Grigert
egy kissé a cipője,
pettyes-e, avagy sávós
a Payr nyakkendője,
Berg báró — gyanús szörnyen! —*

*a Dunaparton mit néz,
tud-e spanyolul Györki,
kire kacsintgat Dinnyés ...
— mindezt jelenti garral
s a mulatság nem drága:
tizenötezer pengő
a Nep kíváncsisága.*

A KÉT BAROSS

*Az ellenzék az ország sírját ássa,
sajtóreform kell, — dörögte Baross,
dörgedelmeit papírról olvasta
s bizony sikere nem volt viharos.*

*Meghallgattam és elmentem a másik
Barosshoz s míg ott ültem egy padon,
ő hümmögött és a fejét csóválta:
szobor vagyok, de fáj családtagom ...*

A NAGY SZÜNET

(Ember Tragédiája I. szín)

(Nepmennyország. Főz, ex- és vihar-sarkangyalok, élharcosok, halottak, Dákémelek nyüzsögnek a Vezér bársony-széke körül.
A kapuhasadékon ifj. Temple és Kahán Mózes kukucskál be sóvárogva. Érdekszférák zenéje.)

ÉLHARCOSOK KARA:

*Dicsőség a magasban Vezérünknek,
az egész nemzet hadd dicsérje őt,
ki létre hívta nagy gőzhengerével
a Pártot, mely ily roppant nagyra nőtt.
Hozsánna néki, hogy ide jutottunk,
im, az ülőszak befejezve már
s a Nagy Szünet jön minden kellemével,
a négyhónapos, hosszú, hosszú nyár.*

A VEZÉR:

*Be van fejezve ez az év, igen,
az alkotó babérjain pihen
s egész nyugodtan megpihenhet itt,
sok idő van az új évezredig.
Fel hát, teremtő agyú magyarok,
kezdjétek el vakációtokat
s hogy gyönyörködjem bennetek még egyszer,
zúgjatok el a lábaim alatt.*

(A teremtő agyú magyarok különböző színű bizalmas utasításokat, kartotékokat, kérdőívet, csillogó új stílust, reformigéretket és petíció alatt álló mandátumokat görgetve, rohannak el a bársonyszék előtt. Nepkórusok éneke halkán.)

VIHARSARKANGYALOK KARA (felemelt karral):

*Heil Vezérünk, nézz Nyugatra,
hallga csak, hogy szívünk mit ver,
nincs szebb, mint a diktatúra,
melyet megcsinált a Hitler.
Szeretjük a libamáját,
s szállítunk tejet, ha kóser,
de fájdühünk bőszen árad,
ha van bennünk egy kis jó ser.
Totálisan kirugunk az
ezer éves alkotmányra,
Heil Vezérünk, vésd szívedbe,
pártállam a szívünk álma.*

HALOTTAK KARA:

*Mi hüek vagyunk Hozzád és a Nephez
s a síron túl is csak rád szavazunk,
mindaddig, míg a bíróság leleplez.*

(Sírba szállnak a következő választásig.)

KÉMEK KARA (röntgenszemmel és fizetési meghagyással):

*Mi ellenidnek titkait szaglásszuk,
lótunk-futunk, de sajnos of potyóresz,
a D-osztály csakazértsem fizet,
ám a guba a pör után is jó lesz.*

SÁNDOR FŐANGYAL

Ki alkotád a Nepvilágot

*s pontgyártásban nem voltál tétlen,
s játszod velünk az alkotmányos
diktatúrádít észrevétlen,
hossánna néked, Vezér! (Leborul.)*

MECSÉR FÓANGYAL (szárnyába dugott kukoricaszárral):

*Ki kukoricaszembe plántáltad
a hön izzó fajiszerelmet
s erőt adtál, hogy kirámoljam
a gaz exportkereskedelmet,
hossánna néked, Führer! (Leborul.)*

MARTON FÓANGYAL:

*Ki az örök öncélúságot
— mit ihletett szemed oly rég lát —
felépítéd hordatva hozzá
tejmalterozta, dacos téglát,
hossánna néked, Mester! (Leborul.)*

ANTAL SZÁMÜZÖTT ANGYAL (szárnyaival az OKH igazgatósági tagságát lobogtatva):

*Ki úgy buktatál meg bölcsen, hogy
buktomban is magasba jussak
s álláshalmazás kését adtad
nekem, a homo ethikusnak,
hossánna néked, Vezér! (Leborul.)*

BÉLDI EXANGYAL:

*Ki úgy elejtettél, hogy értem
könnyet még a kutya se hullat,
csak azért, hogy a vertikális*

*nagy semmiségbe bástyásuljak,
hossánna néked, Básty! (Leborul.)*

A VEZÉR:

*S te, Tibor, hallgatsz és önhittten állsz,
dicséretemre nem találsz-e szót,
vagy nem tetszik tán, amit alkoték?*

TIBOR:

*S mi tessék rajta? Hogy néhány alak
ajándékmandátummal felruházva
körülotted ott hajlong szolgamód
s reformok helyett zagyva szóözönnel
tölti csak ki a mérhetetlen űrt,
nem alkot semmit, csak kontárkodik,
egymást marja az egység szent nevében
s egypártért ordít véges-végtelen,
mi végre van hát e reformteremtés,
ha nincsen benne semmi értelem?*

A VEZÉR:

Csak hódolat illet meg, nem bírálóat.

ÉLHARCOSOK KARA:

Sajtóreformot, hogyha kiabálnak!

TIBOR:

*Nem adhatok mást, csak mi lényegem,
dicsér eléggé kis dömping lapod,
mely tőled bő szubvenciót kapott,
ámde dicsérni nincs okom nekem,
ki rendszeredet mélyen megvetem.*

A VEZÉR:

*Beszélhetsz bármit, odase neki,
az utamat a sors jelölte ki,
ne hidd, hogy gúnyod én rajtam kifog.*

NEPKÉPVISELŐK KARA (mandátumukért reszketve):

Előbb a kenyér s legvégén a jog!

TIBOR:

*Nem érzed-é a véghetetlen űrt
ígéreteid s tetteid között,
Nepet szerveztetsz élharcosaiddal
s tűröd, a mélyben, hogy szenved a nép,
szabadságról áradozol s körülted
láncuk csörgetve talpnyalók nyüzsgönek,
a nyílt választás szalmaszála tart csak
s már viharával rázúdul a titkos
s ha egyszer itt a lábát megveti,
Nepvilágod meg fogja dönteni!*

A VEZÉR:

Hah pártos szellem, el előlem, el!

SÁNDOR FÓANGYAL: (szigorúan Nep-jelvénnel):

Eláll! Küldjük a mentelmihez el!

HIRNÖK (jö és pihegve szól):

A bíróság ... Ivády ... csak pár szóra ...

A VEZÉR: (dicsfényre kissé elborul):

Elég! Sietve vonuljunk Pásztóra!

(Scheftsik ellenőrangyal vezénylete mellett elvonulnak. A Nep zenekar a generalmarsot fujja.)

PÁSZTÓI CSATADAL

(Petőfi után)

*Gőzhenger harsog, dob pereg,
csatára kész a Nepsereg,
előre!*

*Hőst régen láttunk ily sokat,
behajtják űk a voksokat,
előre!*

*Fel Ivádyért a harcra,
egész ország hadd láthassa,
előre!*

*Hadd lássa mindenki tisztán,
mily bőszt kortes a főispán,
előre!*

*Ha Cseresznyés meg is orrol,
dühöngjön a hideg terror,
előre!*

*Lélektiprók, lélekedzők,
végrehajtók, adójegyzők,
előre!*

*Nyílik a föld lábam alatt,
nyüzsögnek a csontvázhadak,
előre!*

*Gyere vén csont, harcolj te is,
Ivádyra voksolj te is,
előre!*

*Ha beletörík a nyakunk,
ha új petíciót kapunk,
előre!*

*Hogyha fenét fene is esz,
képviselő Ivády lesz!
előre!*

JEGYZŐ URAM . . .

— Párbeszéd a lengyeltóti temetőben —

Jegyző uram, jegyző uram . . .

— *Mi bajod van ott a sírban?*

— *Temetőnknek szégyenére
nem szavazok én Templére!*

Jegyző uram, jegyző uram . . .

— *Ne okoskodj édes fiam,*

itt nem akadály a nemlét . . .

— *Ússe a kő ifjú Templét!*

Jegyző uram, jegyző uram . . .

— *Szavazz csak le édes fiam,*

hisz Temple a Nep virága . . .

— *Nem vágyom a Nep-világra!*

Hallgat a holt, szól a jegyző:

Nélküled követ nem lesz ő,

ne maradj a temetőbe',

voksot szegezz, csak előre!

EGY REFORMMINISZTER DALOSKÖNYVÉBŐL

TELEFONCENZURA

*Jó a háznál egy technikus-miniszter,
tudjuk már végre, hogy megy a dolog:
előbb megszűrik jól a készüléket,
aztán fülelnek csak a cenzorok.*

*Szegény vezeték rém sok szűrást kaphat,
e feltevésre az ad alapot,
hogy a cenzor még azt is kihallgatja,
kitől veszi nejünk a kalapot . . .*

A NEPTAGDIJAK

*Mennyi a postás, akinél levonják?
Nem hűsz, hanem csak tizenkétezer.
A többi nyolc tán önként fizet, mert a
Nep-természetben semmi sem vesz el.*

*Megszűnik egyszer a levonás? Hogyne!
Bizalmam Bornemiszába vetem,
Ő intézkedik, hogyha nem kiskedden,
akkor majd bornyúnyúzó pénteken . . .*

ÉLHARCOSOK DICSÉRETI

*Szebb dolog mi lehet
a széles föld felett
az élharcos életnél?
Főleg választáskor
Pásztón, avagy máshol
náluk jobban ki sem él:
a Nep nemcsak babért,
hanem jó napibért
ád, ki kedvesb mindennél.*

*Ellenzék hírére
élharcosok szíve
fenemódon felbuzdul
s pénzzel, borral, jóval,
intő, vagy szép szóval
vitéz puhítani indul;
lábáról leveszi
az élőt s kiszedi
a holtat is a sírbul.*

*Láttukra a kalap
fejekről leszalad,
mert őket így tisztelik,
Kis Péter, Nagy István,
főbíró, alispán
mind csak gazsulál nekik;*

*szörnyű nagy képekkel
és Nepjelvényekkel
jár-kél hetykén mindenik.*

*Éj takaró leple,
híves kocsmá öble
a főhadiszállások,
szavazók meggyúrva,
jókedvvel berúgva
ottan várnak reájok;
karcos literenként
két pengő fejenként
ő sovány tarifájok.*

*Egy jámbor csalásért,
vagy hamisításért
szomszédba ők nem mennek,
felrúgják a jogot,
voksot, mandátumot
úgy szerzik a Nepnek:
de bíróság előtt
nem vitézkednek ők,
csak habognak-hebegnek ...*

SZEPTEMBER VÉGÉN

(Petőfi után)

*Még nyílnak a Nep-ben a búzagalászok,
még zöldel a Marton az élhad előtt,
de lelkesedést biz' aligha találsz ott,
hajh, sorra kidőlnek a téglavivők.
Még röpköd a Schcftsik, a hetyke totális,
még Nep-re tesz esküt a pár karakán
de muladozóban a drága majális,
s már könnyül a sóhaj a nép ajakán.*

*Elhull a kalász s vele hull a dicsőség...
Én vesztedet érzem ó, árva Nepem!
Vajh téged a nyiltszavazás deli hőjét,
nem zár-e be holnap a síri verem?
Óh majd, ha elomlasz a bús kora sírba,
s végső nyomodat, ha felissza az éj,
mázsás köveket gurítunk ama sírra,
hogy, jaj, ki ne bujj soha s vissza ne térj!*

KENYERES-KAUFMANN,
MÓZES MIKLÓS STB.

*Papáról és mamáról nem tud,
saját nevére sem emlékszik,
a születésnek örömeből
szülők nélkül vette ki részit.*

*Azt hiszem, a volt Nepagytröszttag,
ki feledékeny mint húsz márki,
rózsabokorban jött világra,
vagy talán tombolán húzták ki...*

JENES

*Aranyparasztnak hívták ezt az
incifinci kis nábobot.
De lecsúszott, mert a nép közé
Pacsán csak ezüstpénzt dobott...*

CSODABOGÁR

(Petőfi után)

*Itt született a Nep székházában,
Martonéknak pozitív agyában,
itt kelt életre a Nagy Tervezet,
mely az új ezredévhez elvezet;
nézem, nézem és az eszem megáll:
„csodabogár, szörnyű csodabogár.“*

*Húsz esztendő kell egyhelyben lakni,
tejet, avagy téglát hordozgatni
s ha kibírod egy helyben topogva,
szert tehetsz majd szavazati jogra.
Húsz esztendő ... az idő majd lejár ...
„csodabogár, szörnyű csodabogár.“*

*Hol vagytok ti szegények, munkások,
földtelenek, cselédek, sommások?
Foglaljatok helyet itt mellettem,
akiket a sors hajszol szünetlen
s velem együtt ide-odadobál ...
„csodabogár, szörnyű csodabogár.“*

*De csak egyszer, egyszer költözzünk le
kissé férges örök lakhelyünkre,
majd szavazunk akkor tömegesen,
nem kérdi meg tőlünk a kutya sem
lent lakunk-e húsz esztendeje már ...
„csodabogár, szörnyű csodabogár.“*

EPIGRAMMA

(Vörösmarty után)

*Szép vagy oh Nep, Bélák grasszálnak gazdag
öledben
címered ékei a téglá, kalász, meg a tej;
ám pártot szervezni aligha elég ez,
naggyá csak a levont tagdíjak összege tesz.*

Vissza a régi ezredévhez!

*Az új ezredév kihunyt, mint a fáklya
s hogy fellobbanjon, már remény se int,
bizony az időt újra úgy számítjuk
a régi jó Gergely naptár szerint ...*

FÉLISTENEK ALKONYA

*Látod, ez volt a híres Nep-walhalla,
nézd meg az egykor fényes csarnokot,
már nem káprázik a szemed, ha nézed,
ragyogása kilobbant, megkopott,
hol fény és szó vad áradatban ömlött,
most hűs józanság néma csendje ül,
a dörgő pátoszt, orrfacsaró kéjgázt
kipucolták a falai közül.*

*E szobákban — mind rejtelmes zugoly volt,
láttukra lelked tán most is remeg —
ők tanyáztak, a dacos Martonidák,
e játszi, pajzán, hős félistenek,
hancuroztak, sorsunkkal gurigáztak
és fujtak színes, szép léggömböket,
évezreket mint könnyű pelyhet ráztak,
szájtátva nézte őket a tömeg.*

*Nézd, itt hever a totalitás láncá,
ezzel béklyózták volna kezedet
s itt a kartoték, mit a földiekről
egy lelkes él- s bértollnok vezetett,
nézd meg nyugodtan a két osztálykönyvet,
— oh hirhedt két könyv, arany s fekete! —
érdemeinket s csákyás bűneinket
a fő félisten írta ide be.*

*A Neptabukat érintsd meg csak bátran,
lejárt már a mithoszok hóskora,
józanság lakik most a Walhallában,
tovaillant a mámor bős tora,
a félistenek földre ereszkedtek,
az eget rázta keblük sóhaja,
félistenhözadul generálmarsot
fujt az elárvult walkürök kara.*

*Szivárványíven szálltak le a földre,
— s keserűen bár, barátom neved! —
most mindannyian embersorsra vágynak,
mind állást hajszol, kincseket keres,
nem hasogat egeket hős tenorjuk,
nem csillogtatnak új évezredet,
— mint nyugdíjazott félistenek buzgón
vágják zsebre a havi ezreket ...*

KEZDŐDIK A TANÍTÁS . . .

*A vakációnak vége,
pihentek már eleget
Darányi tanítóbácsi
s a pajkos, kis gyerekek.*

*Megkezdődik a tanítás,
elmenni az isibe
a Béluska, a Tiborka,
Pistuka és Misike.*

*Pisti a vigyázó, nem szól,
elég neki inteni,
tán a tanítónak sincs oly
tekintélye, mint neki.*

*Első padban ül Tiborka,
ha felel, az kész öröm,
úgy tud mindent, hogy néha a
tanító zavarba jön.*

*A Sanyika, hittant bifláz,
a Bandika, ő se rest,
ficánkol s kezében ott az
antibolsi „Kék Kereszt“.*

*Bélus kezét nyujtogatja
— ej, de stréber, restellem —
„egy-pártosdit játszadozni
szabad-e még, mesterem?“*

*Sanyi gróf katedrát áhít,
szívében bús tövis ég,
mikor félrenéz Darányi,
kis nyilait lövi szét.*

*Együtt van az egész osztály:
Karcsik, Jancsik, Elekek . . .
— s szól Darányi: „Mi a lecke,
no hadd halljam, gyerekek!“*

*S kórusban zúg a gyerekhad,
csengnek-bongnak a szavak:
„Frakciózni s izgatni csak
elméletben nem szabad!“*

BÚCSÚM BÉLDTŐL

(Abból az alkalomból, hogy kilépett a Nepből)

*Rímeim már a megtért Béldit
többé nem döfködik és szúrják,
lantomról immár leakasztom
a komplementaritás húrját,
a vertikális bástyásulást
elhullajtom mint fa a lombot
s az időzítésnek örökre
fájdalmas szívvel búcsút mondok.*

DACOS GYERMEK BUKÁSÁRA

(Vörösmarty után)

*Eljátszottad már kis játékidat
dacos fiú, későn játszottad el.
De végre kitört a centrumi szél
s elsöpré főtitkári rangodat.*

*Nemcsak magad méssz el, de elviszed
kis téglácskáid és elviszed a
sok száz szekérnyi kartotékokat.*

*Ki fújja neked a generálmarsot? Ah,
fekete könyved vajh, ki vezeti?
Sirat sok spicli s mondja: Óh, miért nem
szaglászhatok a parancsodra már?“
Mind hasztalan, te parancsot nem adsz:
hallgatni fogsz, nem Nepszervezkezel,
mélázni fogsz, a Riska hogy tejel.*

*De gúny ne sértse fenkölt alakod;
bukásod nehéz volt, de tiszta, mint
az ártatlan és naív kisleányé.
Mi dacosan törtetünk felfelé,
te túl vagy már: búsongva tejet szállítsz
s belterjesen gazdálkodsz Dánoson.*

VISSZAVETÜL A SZÜRKESEGBE...

A Budapesti Közlöny közli, hogy a kormányzó dr. Antal István igazságügyi államtitkárt állásától saját kérelmére felmentette.

*Eltűnik ő is a porondról
— Isten veled oh szép közélet! —
mert a vetület — ősi törvény —
önálló életet nem élhet.*

*Etikától duzzadt alakja
nem vetül jobbra, balra, srégen,
eltűnik ő is, ámde persze
csak vetületi minőségben.*

*Elmegy a molett dömping-Mózes,
karrierje vonala megdől,
többé bizony varázsukázzal
nem fakaszt pénzt a kartelekből.*

*Nem fúr-farag és nem fűrészszel
— hej, pedig ki sem tudott szebben! —
még a háttérben sem marad meg
e kis Jágó a mellényzsebben.*

*Országot akart boldogítani
s boldogul a szövetkezetben,
etika helyett új pénzforrást
kutató a kis következetlen.*

*Titokban bársonyszékbe vágyott
s beül az ügyvezető-székbe,
korszakot alkotott serényen
s visszavetül a szürkeségbe.*

LEDERMANN

*Az ember nem tudja e hírre,
álmodik-e, avagy ébren van:
állítólag százezer pengőt
költött el Pásztóra Ledermann.*

*Ő a Nep örök Ledermannja,
örök azért, mert pénze tenger,
ő az a Mór, aki megtette
kötelességét s mégse ment el.*

A KÉT ELNÖK

*Duna mellett egy nagy házban
ül a két elnök nagy lázban
és a szép egységre gondol,
mely a Nepben bőszen tombol
s fejük sistereg a gondtól.*

*Mit lehetne itt csinálni
— töprenkedik el Darányi —
hogy a becsvágy is jóllakjon,
az egység is megmaradjon
s megnyugodjon végre Marton.“*

*„Vezetőnek kevés hatvan,
— jegyzi meg Ivády halkán —
gondolj csak Costaricára,
hol felölthet minden árva
tábornoki díszet magára.*

*Legyen mindből generális,
s helyreáll az egység máris,
Marton is jó fiú lenne,
hogyha bárhol megjelenne,
újra generálmars zengne . . .“*

VACSORÁBAN AZ EGYSÉG

*Mióta kimult a reformkor,
nincs vége hossza a csodáknak:
a frakciók, — megértük ezt is, —
mind egy csárdában vacsoráztak.*

*Farkassal megbékélt a bárány,
centrumisták és totalisták
együtt ették az angol bélszint
s Tokaj borát is együtt itták.*

*Szívet gyönyörködtető egység!
De az emberben gyanu támad:
Darányinak köszönhető-e,
avagy a remek vacsorának?*

LONDONI VÁSÁR

(Idő ma. A nagy szünet kezdete óta négy hónap telt el, amely azonban csaknem egy új ezer évnek tűnik fel. Hely a t. Ház kupolaterme és jobboldali folyosója.)

NEP-KÓRUS (a magasból):

*Zúg az élet tengerárja
mindenik hab új világ,
aki lent van ma a mélyben
holnap az a csúcsra hág,
aki tegnap félisten volt,
az ma kicsi, szürke pont,
ki a viharsarkon bömbölt,
úgy hallgat ma, mint a ponty.
Ússz az árral, hunyj szemet, ha
új ezerév int feléd,
mert a holnap tüzoknál
jobb ma egy kicsiny veréb.*

DARÁNYI ADÁM:

*Látod, ez az, miért mindég epedtem:
józsanság hatja át ez éneket.*

ECKHARDT-LUCIFER:

*Magasból persze. Ám hallgasd közletről,
majd kihallod az önző érdeket.*

(Kimennek a jobboldali folyosóra, ahol százhetven ember kétszáz egységes frakcióra bomolva, nyüzsög. Egy bódében Csicseri-Rónay és Jurcsek rendezgetik a végeladásra kerülő holmit.)

TÉGLA- ÉS KARTOTÉKÁRUS:

*Itt kapható a dacos téglalap,
amelyből alig néhány év alatt
felépülhet simán az új évezred;
s itt a kartoték — nem kell sok дума —
ez a Nagy Egység szent szimbóluma,
mert ebben benne van az egész nemzet ...*

ÁDÁM:

El az izetlen tréfától! Tovább!

LUCIFER:

*Nem tréfa ez, őszintén mondja, hidd,
örömmel sózná rád a lomjait,
bár kissé torz az ötlet, úgy lehet ...*

ÁDÁM:

A torz az éppen, mit nem tűrhetek.

RIKKANCS

*(kis kövér ember. Az O. K. H.-nál nem nevezték ki
ügyvezetőigazgatónak, tehát dömpinglapot árul):*

*Kis ibrikék, vegyétek meg, uraim,
a sajtóalap kis virágait!
Rém olcsó, de ha kell, a sárga földnél
alacsonyabbra ejtem árait.*

ÁDÁM (érdeklődve):

Hogy tetszenek neked ez ibrikék?

LUCIFER (gúnyosan):

Vidékiek, túl drágák, hibridek.

(Adámot és Lucifert a tömeg egy mutatványos bódé elé sodorja. A bódében egy sovány, kuruc-bajuszú akrobata produkálja magát: kukoricát, búzát, zsírt, disznót, marhát, szegedipaprikát, libatollat, egész növény- és állatvilágot tart Egy-kézben. Iszonyúan erőlködik. Homlokán gyöngyözik a verejték.)

ÁDÁM (részvétellel):

*Vegyük ki a kezéből, hisz leroskad,
hogy kinlódik szegény, nem nézhetem.*

AKROBATA (réműlten tiltakozik):

*Nicht, nicht hinaus! Én rogyásig birom.
Dieser Trükk az én világnézetem.*

ÁDÁM (fejét csóválja):

Vagy kivitel, vagy pedig világnézet!

(Tovább mennek. Adám figyelmét hirtelen a bódéja előtt ágáló csodadoktor ragadja meg.)

CSODADOKTOR:

*Erre urak, erre a rendelőmbe,
csak ide körém — hallga, figyelem! —
a beteg nemzet javára fáradék
és minden bajra megvan a szerem.
Van dacos téglám a tétlen magyarnak,
a csáklya ellen van jó pörölyöm,
az átkos liberalizmus csíráit
szolidáris szeremmel megölöm.
A vén csáklyások vizes petárdáit
megegzni a lángokba vetem,
rozsdás mordályra van kitűnő smirglim,
ha ez se használ, hát elégetem.
Beoltom gyorsvonati sebességgel,
aki kórosan egyhelyben topog,
az üszkösödő negatív sebekre
felragasztok pozitív flastromot.
Készítek puha, vagy kemény gerincet,
kinek-kinek a tetszése szerint,
totalitás-bilincset rakok arra,
akinek vére szabadon kering.*

*A gondolatnak vészes nyavalyáját
kifüstöli jó spiclirendszerem,
horizontális bifurkációt kap
minden káros és destruktív elem.
Ha valaki a Nep ellen ficánkol,
mivel másképp segíteni nem lehet,
kartotékba szedem az Istenadtát,
hogy holta napjáig megemleget.
Aki nem tudja, hogy mit hoz a holnap,
négyéves tervvel látom én el azt,
s tevékenységi naptárt adok minden
vevőmnek, legyen úr, munkás, paraszt.
Ki hosszú életet szeretne élni,
új ezer évet kap tőlem zofort,
de fő arkánumom, mely mindent gyógyít,
a csodáir, mely minden bajt kihord:
a pontjaim — van pont kilencvenöt —
öt hijján száz, hatása meglepő,
ezer évig, pontonként adagolva,
tejben oldva, kanállal szedhető ...*

ÁDÁM (rémülten):

*Szörnyű, szörnyű! Szétpattan a fejem!
Vezess jobb létre, jó Luciferem!*

(Bemenekülnek az ülésterembe, ahol Sztranya Nep-jelvény nélkül nyitja meg az ülést. A mamelukok tombolva ünneplik az új Vezért.)

ÉLVÁLASZTÁS UTÁN...

Kobozán zokogja Balassi Marton Béla

*Élválasztás után,
Eszterházy utcán
hideg szellő fujdogál
hideg szellő fujdogál;
spiclirendszeremet,
fekete könyvemet,
dobhatom a sutba már,
dobhatom a sutba már.*

*Eddig csak egymagam,
most pedig hatvanan
uralkodnak a Nepen,
uralkodnak a Nepen;
az negatív, szegény,
magyart már többet én
kartotékba nem szedem,
kartotékba nem szedem.*

*Hósi üdöm elmúlt,
sorsom rosszra fordult,
ez már vitás nem lehet,
ez már vitás nem lehet;
pá bizalmas listák,
téglák, kis hamiskák,
totalitás, ég veled,
totalitás, ég veled!*

*Jobb élharcosokkal,
s más jómadarakkal,
elbujdosnom messzére,
elbujdosnom messzére;
hogy kémeim pere,
s ellenim röheje
szegény fejem ne érje,
szegény fejem ne érje.*

NAGYTAKARITÁS

*Végre megértük ezt is egyszer,
a Nep-ben takarítanak,
sok por és szemét gyülemlett fel
a lejárt „ezredév“ alatt.*

*Nagy csapás, mit a centrumista
seprő és kefe itt kioszt:
leleplezi és kipucolja
a ponyvaizű NEP-mithoszt.*

*Mennyi bálvány és mind ledőlve,
összetört tagokkal hever!
Rettegtük őket . . . bús gipszarcuk
most megnevettet és lever.*

*A teremben halomba hányva
áll a sok hírhedt kartoték,
amelybe belegyömösölték
a magyar népet Martonék.*

*Végül ajtót, ablakot tárnak,
a friss levegő belebeg
s lélegzetet a polgár bátran
átlagon alul is vehet . . .*

*Libabőrös lesz, aki látja,
arcába bő vért hajt a pir . . .
— Mi lesz belőle? Istenem, hát
mi más lehetne, — sajtupapír!*

*Kidobják mind a dacos téglát,
mely rég kezdett már mállani,
lomtárba kerülnek az egypárt
totalitásos álmai.*

*Felmossák a szavak híg mézét
s a zsíros dánosi tejet . . .
— bizony jobb, hogyha tejjel mézzel
az ország folyik, nem a NEP.*

*Kiseprik mind az üres frázist,
mit bömbölt a sok éltorok,
kémjelentést, feketekönyvet . . .
(szegény Bach sírjában forog.)*

SZERVEZESI TERKEP

KIHADJA: KOGUTOVICSEK BELA

EGYSEGEBEN AZ ÉRO

MARTON

ANTAL

TEJ

DACOSTÉGLA

SPONGVA

KART.
KART.
KART.
A. D. ÖSTÁLY JELENTÉSE
UTASÍTÁS
SÁBOGVAN BIZALMAS
KART.

PESTHY

ZSITVAY

ARANY KÖNYV

FOLYTAN ÉGO

VÁLÁSTÓ VIZ

ASZVANY

TÉGLA

TENÉKENYEG NAPTAR

Falusi

ÉNEK A BAJUSZRÓL

*Egy hír nyillallott át honunkon,
egy röpke hír, egy kis ravaszdi,
úgy szólt a hír, hogy házelnökből
miniszterelnök lesz Sztranyavszky.
Ámbár a hírt nem hittem el,
egy kissé mégis megriadtam
és zavaromban bajuszomnak
hült helyét téptem, tapogattam.*

*S rá gondoltam, ki ül nyugodtan,
ha a t. Házban lármát csapnak,
szerelmese a Nepjelvénynek
s az orr alatti szörpamacsnak,
zord Zeus, ki szemöldökével
igazgatja a parlamentet
s a teremőrök ajakára
a semmiből bajuszt teremtett.*

*Mi volna akkor, ha Sztranyavszky
miniszterelnök lenne tényleg?
Azt hiszem, semmi különös,
nem nagyon változna a lényeg.
De mégis! Szörnövesztő szerből
pár millió tégely elkelne
s parancsszóra az egész nemzet
kifent, kikent bajuszt viselne.*

SZÁRMAZÁS ÉS HAJLAM

*Nem zsidó Pálffy-Daun nagyanyja,
ehhez többé kétség se fér
tanu rá Gotha almanachja,
hogy vére tiszta árja vér.*

*Örülök, hogy a gróf fajtisztá,
de mégis kíváncsi vagyok:
kitől örökölte a kóser
tejszállítási hajlamot?*

HAMIS TOLLAK, HAMIS TÉGLÁK

*Íródeákot tartott Marton,
cikket, beszédet az agyalt,
homályos reformhalandzsával
az szédítette a magyart.*

*Az idők próbáját Martonból
most már semmi sem állja ki,
hiszen a dacos téglahordást,
még azt sem ő találta ki.*

HARMINC MAMELUK

(Garay János után)

*Harminc kuruc Budára tart,
labanccá lenni kész,
harminc kuruc bajtársival
a tejhordó vitéz.*

*Mind felül van az átlagon,
mind pozitív magyar,
mind kebelbeli belügyért
és hatalmat akar.*

*Budán megállnak tétován
a Darányi előtt:
„A Kozma nem smakkol nekünk,
Uram, bocsásd el őt!”*

*„Vagy helyreáll, — Darányi szól, —
a bizalom s a rend,
vagy egy szavamra feloszol
a reformparlament“*

*Szólott csendesen s finoman,
a harminc összenéz,
„Hajaj“ — sóhajtja Marton úr,
a tejhordó vitéz.*

*Mind hősök ők, mind férfiak,
csak egy kissé puhák
és szörnyű módon félti mind
a kis mandátumát.*

*„Ám legyen, — szól az ex-dacos
fehéren, mint a tej, —
nemcsak tejet, bizalmat is
szállítunk, hogyha kell.“*

*„Ugy van, úgy van, — hajlik fejük,
térdük és derekuk
s zofort-hűséget esküszik,
a harminc mameluk.“*

*S a néma légbe csak a téгла
bús sóhaja vegyül:
„Hát dacos senki sem marad,
csak én, én egyedül?!“*

MENTŐGYAKORLATOK A DUNÁN

*Mi az, mi az? Egy tárcaroncs,
egy tárcaroncs a vízbefül.
Ki az, ki ül a roncsos ott?
No lám, az exminiszter úr,
no lám az exminiszter úr.*

*„Mentsük meg őt! — a kapitány
mentőövet és szót emel, —
hiszen bennünket ő szanált,
hát jótettért jót érdemel,
hát jótettért jót érdemel.“*

*S fülébe súg: „Vezér leszel,
havi háromezret adok.“
S felsőhajt Winckler boldogan:
„Végre a vízből kinn vagyok,
végre a vízből kinn vagyok.“*

*Surrova kötél, öv repül
s kihúzzák szegényt hirtelen,
csuromvizes és elalélt,
de már ott van a Mefferen,
már ott fekszik a Mefferen.*

*A kapitány föléhajol
pulzust vizsgál és szívverést:
„Nincs semmi más baja, csak az,
hogy két helyről kap fizetést,
hogy két helyről kap fizetést.“*

BUCSU AZ AJÁNLÁSI RENDSZERTŐL

*Oh kedves, korrupciós rendszer,
szemem rajtad merengve mész,
mikor halálharangod húzza
s örökre eltemet a t. Ház.*

*Búcsúzom tőled, te tevéd azt
oh matematika csodája,
hogy a jelölt több ajánlást kapott,
mint ahányan szavaztak rája.*

*A szaporodás szent eszméjét
ki sem szolgálta jobban nálad:
az ajánlóknak száma gyakran
duplája volt a lélekszámnak.*

*Te tetted azt, hogy ajánlhattak
csecsemők, holtak, agylágyultak,
s az ajánlóban ellenzéki
s Nep-i hevek egyszerre gyúltak.*

*Most sírba omlasz s veled össze-
omlanak mandátum-légvárak,
kenyerük vesztik a címírók
s leállnak az ajánlásgyárak.*

*Veled halnak az ajánlók is
— érzem, hogy megcsappanunk máris —
kimulnak, kiket újból szoptak
s szülőjük volt a kalamáris.*

HÁROM ÁRVA

(Gyulai Pál után)

*Három árva sír magában,
siratja a közelmúltat,
siratja a sok szép reményt,
melyek mind-mind porba hulltak.*

*Egyik Sztranya, kit sok altiszt
bajsa apja gyanánt tisztel,
azt siratja, hogy belőle
mégse lett belügyminiszter.*

*Másik az ethikus férfi,
jászberényi híres Antal,
ki bankokból nem bűvöl ki
több pénzt már a dömpinglanttal.*

*Harmadik a mamelukká
vedlett kuruc, Marton Béla,
sír szegényke s porrá mállik
könnyétől a dacos téglá.*

RIPP VAN CSUPOR

*Ripp van Winkle aludt száz évet,
Ripp van Csupor pár hónapot
s nem tudja, hogy — bár már fölébredt —
a nép a Neppel jóllakott.*

*Szombathely derék Nepcsuporja
nem tudja, hogy pár hó alatt
egész korszak hullt itt a porba
s az idő száz évet haladt.*

*A multban él, mely kimúlt csendben
s teteme csupa hullafolt
a multban, hol egy Nepvezérnek
rettenetes hatalma volt.*

*Ott él a gőzhenger korában,
mely egy országot eltiport
s miként a gőzhenger korábban,
eltiporná Eckhardt Tibort.*

*Leinti és eltanácsolja
— hozzánk a lábad be ne tedd! —
„európai“ módszerekkel
és egyéb jókkal fenyeget.*

*Én bámulom e férfiút, e
hatalmaskodó kiskirályt,
haragra nem gerjeszt, belőlem
csak mosoly az, amit kívált.*

*Csodálom ezt az elvhűséget,
e gránitszilárd jellemet,
e csuprot, melyből most kitörték
az elhunyt reformszellemek.*

*Legszívesebben mutogatnám:
repedt, belepte hamu, por,
az egypártrendszer jégkorából
maradt ránk e ritka csupor.*

*Vagy inkább spirituszba tenném,
— ámbár ő más sorsot kívánt —
s így őrizném, mint az utolsó
totalitációs mohikánt.*

EGYSÉGES VACSORÁK

*Többfelé vacsorázni
most módfelett divat,
mondd meg, hol vacsorázol
s én megmondom, ki vagy;
ha a Pannoniában
rendelsz egy nagy menüt,
cselekvő csoportos vagy,
tudják ezt mindenütt.*

*Ha a Kárpátiában
eszel egy bifszteket,
akkor agrárius vagy
s a föld az istened,
ha meg a Vadászkiirtben
jut tányérodra vad,
nem nehéz kitalálni,
hogy centrumista vagy.*

*Külön menük mélyítik
az ellentéteket,
két csoport egy csárdában
dehogyan is férne meg,
ki a másikban bízna,
tán nincs oly szende lény
— szóval dühöng az egység
a gyomor szent terén.*

*Hol vacsorázik Marton?
Csoportja sincs neki,
bús magányában ő a
kis kocsmát kedveli
s mert magában sem bízik,
nincs semmi kételyem,
hogy gyakran vacsorázik
egyszerre két helyen ...*

Nyilasok, nyilasok ...

*Mennyi vezér és mennyi párt nyüzsög ma
s mennyi kereszt, mely jelvényeivel
a gyűlölet tanait tájékoztatja
s Krisztus keresztjét torzítja csak el!*

FESTETICS SÁNDORRÓL VALÓ ÉNEK

(Pöngeti egy kuruc regós).

*Nyilasok, nyilasok, hajh szegény nyilasok
be megsötétedett ti fényes napotok!
Eltűnt életekről jó Festetics Sándor,
lelőkték a Vezért vezéri polcáról.*

*Oh meskói rossz sors, oh keserves óra,
Festetics szüvének gyásszal borítója,
oh ti prima holdak átkos negyvenezre,
ti miattatok lőn Sándor vezér veszte!*

*Kemény élnyilasok Pálffy Fidél gróffal
mehányják egymás közt bizodalmas szóval,
esküsznek fönt Pesten egymásnak kezére,
erős esküvéssel Festetics vesztére.*

*„Bátor vérontásom, törtéjék halálom,
fukar Festeticset hajh ledegradálom,
Neppel kacárkodik, erszényét nem nyitná,
nyilasok földéhét, hejh, nem csillapitná!“*

*Sok csinos hadnagyi el is mennek érte,
nyargalton nyargalvást viszik már le Dégre,
s leöntvén torkukon egynéhány pohár bort,
imígy vigasztalják októberi Sándort:*

*„Kár, kár, kár, kár vala néked vezérkedni,
gyere közénk újra bőrlapdát kergetni,
míg lábad góllövés bús vágyától reszket,
el is elfelejted az nyilaskeresztet.“*

*Már Festetics Sándor jó példa másoknak,
ez lészen a sorsa állhatatlanoknak.
Népet bolondítani negyvenezer holddal,
ily ámitást nem tűr se jobb se baloldal.*

*Szörzém kávéházban, itt a bűnös Pesten . . .
szegény nyilasokat segítse az Isten!*

MELYIK NAGYOBB?

*Nem tudom, a két gróf közül
melyik dicsőbb, melyik nagyobb,
melyiknek a stílusa az,
mely tündöklőbb fényel ragyog?*

*Az-e, kinek szavaitól
pornográfok álla esik,
ki früstökre minden reggel
libamáját s zsidót eszik?*

*Vagy a másik, ki a szónál
csattanósabb érvet szeret
s míg Hitlerért rajong, közben
búzgón szállít kóser tejet?*

*Dózi gróf-e, vagy Pálffy-Daun,
— ez a kérdés, válaszatok!
melyikükben több az ízlés
melyik finomabb és nagyobb?*

*Ki rohant ki vitézebbül
Szigetvározt, melyik torok?
— Nem tudom csak azt, hogy Zrinyi
a sírjában ma is forog . . .*

ÖKÖL

*Lám, van egy Ököl egy nyilaslap
— Vigyázat: Ököl, nem ökör! —
s előtte eszményképül Moszkva
s a forradalom tündököl.*

*Ököl, ámde az is lehet, hogy
tenyér s marék is néhanap
s csak addig Ököl, míg öklével
a hatalom reá lecsap.*

NYILAS ÁLOM A MUNKATÁBORRÓL

*Milyen szép volna, ha az ország
vezényszóra táborba szállna,
munkatáborba, hol paraszt, gróf
— eins, zwei, drei! — taktusra kaszálna,
az orvos villázná az almot,
a bankdirektor követ törne,
az ügyvéd hajtaná a malmot,
mint nyomtató ló körbe-körbe,
a mérnök mocsarat szárítna,
a könyvelő maltert keverne,
tüdő tágulni, szív dobogni
kizárólag parancsra merne,
a robotosok ajakáról
„forsriftosan“ szállna az ének,
haptákban ennék vacsorájuk,
kettős rendekben feküdnének . . .*

UDVARIASSÁGI HÉT PÁRISBAN

*Mivel a goromba modorral
mindnyájan torkig vagyunk már is,
nagyon fájdalom, hogy e hétnek
színhelye nem Pest lesz, de Páris.*

*De feltétlen javul a helyzet,
erre még fogadást is tartok,
az udvariassági hétre
ha kiküldjük a viharsarkot . . .*

„SUTTOGÓ“

*Suttogója is volt a NAP-nak,
ahol a zord „Tizek Tanácsa“
az alkotmánynak sírját ásta.*

*A Suttogónak vége, meghalt,
kimúlt egy rettenetes bajban:
nem suttogott eléggé halkán . . .*

A KINAI FAL

Darányi: „Nem emelhetünk kínai falat a
külföldi eszmeáramlatok elé.“

*Nem emelhetünk, persze hogy nem,
mért is emelnénk, ugyebár?
E nagy strapára semmi szükség,
hiszen a fal már régen áll.*

*Körbefut a határainkon,
jó vastag fal, két méteres,
tanácstalan a kis egér is,
hogyha e falon rést keres.*

*A bástyáján Darányi áll őrt
— nem vette volna észre tán? —
Kozmával együtt nézgelődik
a külföldi eszmék után.*

*Azok bizony áramolgatnak,
céltudatosan, nem vakon,
de jobbadán visszatörpennak,
vagy megtörnek a falakon.*

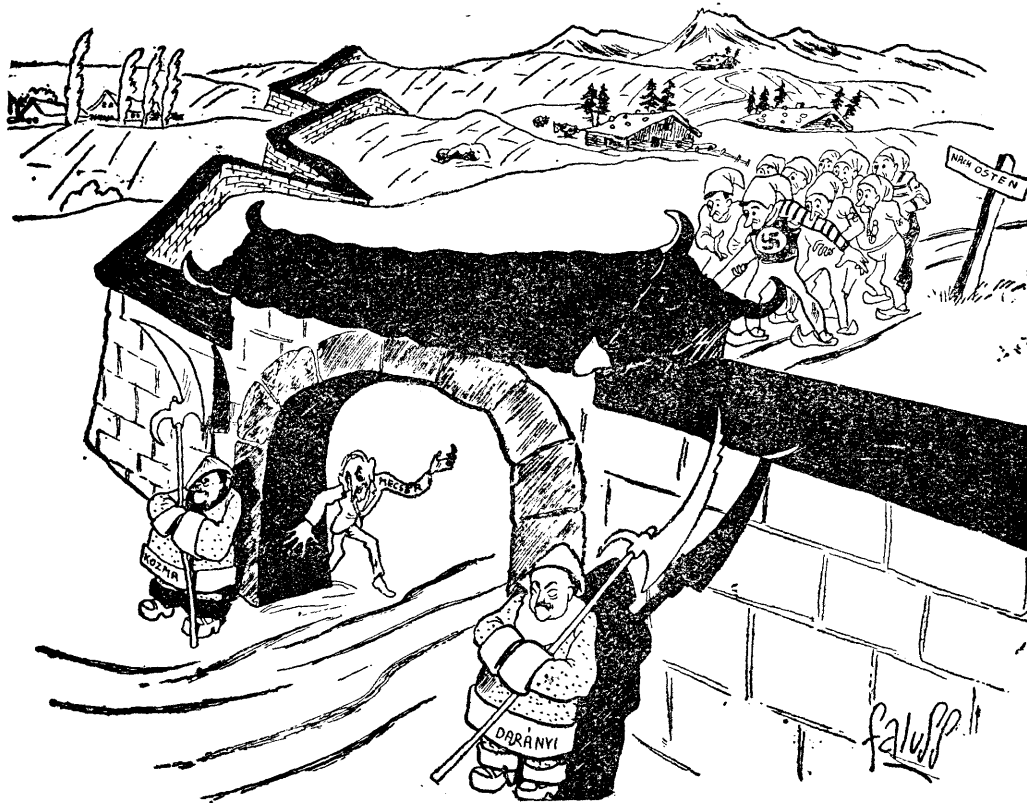
*Nem jöhet be a bolsevizmus,
— pompás fal ez, tud védeni! —
a demokrácia se tör be,
az a bizonyos Eden-i.*

*Szabadságjog és konjunktúra,
földreform, magas munkabér . . .
— mind „átkos“ eszme, bebocsátást
egyelőre hiába kér.*

*De az őrség elszundít néha
s amíg álmodik, azalatt
egy eszmék a horgaikkal
kibontják csendben a falat.*

*S a kereszt fedezete mellett
— öltvén nemzeti álruhát —
gyűlölködve és gyujtogatva
vonulnak be a falon át.*

*Mecsér szíve gyönyörtől olvad,
ők meg a csóvákat vetik . . .
— a kínai fal itt nem használ,
gyorsan börtönfalat nekik!*

A GRÓF UR SZOCIALIZÁL

*A gróf, a gróf, a Károlyi,
az Imre gróf, — nem a Mihály,
igaz ugyan, hogy elméletben,
de mégis szocializál . . .*

*Ledöfte a kapitalizmust,
beléje rúgott Szentesen,
bátran és forradalmi módon
s főleg rizikómentesen.*

*Kiadta a gróf úr a jelszót:
nem lehet várni már soká,
szénre, szeszre és bankjavakra
kezét a kormány tegye rá!*

*Szétzúzta a magántulajdont,
mint egykor a falat a kos,
tapsolt neki Mecsér, Ulain,
a főispán — s a kubikos.*

*Szavai súlyos pörölyétől
rengett az ipar, meg a bank . . .
— bizony ma forradalmiságra
nem jogosít más — csak a rang . . .*

*Ma grófok szocializálnak . . .
s bár nem Marxot, Hitlert citál,
szélsőségben a büszke gróf úr
mindenkire rálicitál.*

*Bezzeg, amikor bankelnök volt
s trónolt párnás ajtók mögött,
nem ért füléhez a sóhaj, ha
terhe alatt a nép nyögött.*

*Most testvér: ittasul szavára
a kubikoló és remél,
ízessé válik a szájában
a vöröshagyma s a kenyér.*

*Szép testvériség, min egyik fél
sem tud nyerni, vagy veszteni:
kubikosé a nincstelenség,
grófé a holdak ezrei . . .*

VEZÉREK

*Oh Istenem, mily sokan vannak,
milyen népes a családjáruk!
És most Darányi kimondotta,
hogy semmi szükség nincsen rájuk.*

*Mint hogyha csontot nyeltek volna,
mind olyan merev göggel lépett
s mind külön programmal akarta
boldogítani ezt a népet.*

*Mindegyik a megváltást hozta,
mint Istentől nyert szabadalmat
s cserébe nem követelt mást, csak
engedelmet és teljhatalmat.*

*Nincs szükség rájuk? Rémes, rémes!
Menyi bántás cseng e szavakban!
Gondolom, a vezérfiókák
úgy fujnak, mint a sértett vadkan.*

*S nem igen lesz köztük, ki önként
nehéz sóhajjal úgy határoz,
hogy otthagyja a vezérséget
és visszatér a kaptafához ...*

EPPUR SI MOVE!

*Mégis mozog a Move: nem tűr
politikát s nyilaskeresztet.
E határozathoz ezennel
egy szelid jóslást megeresztek.*

*Az az érzésem, ha a Move
e határozatra súlyt helyez,
Marton, mint reformkori Rousseau
szép csendben visszatér a tejhez ...*

FESTETICS GANDHI

*„Gandhi vagyok, a magyar Gandhi“
— Ez az új cím nagyon meghatna,
ha a nyilas gróf oly szegény és
oly bölcs lenne, mint a Mahatma.*

*Ha nem nyüögöznék földi élvek
s nem lőne gólt oldalt, vagy srégen,
ha olcsó bérrel nem a munkást,
de a kecskéket fejné Dégen.*

HORDÓHIÁNY . . .

*Hallom, hogy nagy hordóhiány van,
akad, ki ilyesmit kibír,
ki úgy szenvedek pénzhiányban,
engem se sújt le ez a hír.*

*S mivel nem iszom, csak literszám,
a dolgon meg sem ütközök,
de annál nagyobb lesz a pánik
a szélsőségesek között.*

*A Nep-szélről a Kék keresztül
e hír sok szívbe beleüt,
sopánkodnak majd e hiányon,
kiknek hordó az elemük.*

*Hogy hordjanak majd össze annyi
kongó frázist, hetet-havat,
ha az az izgató kis hordó
nem lesz a lábaik alatt?*

*S neki nem vigasz, ki a hordó-
politikáért így lakol,
ha hordó híjján Hencidától
Boncidáig folyik a bor.*

*Borong az arcuk és a sanda
gyanu beléjük harapott:
talán Széll fujta ki alóluk
ezt az erkölcsi alapot?*

*Szinte látom, hogy megzúdulnak,
miként a hömpölygő folyam
és csekély hordókészletünkre
mindegyik ádázul rohan.*

*Itt a sok „aprófűrer“: Antal,
Mecsér, Marton, Csilléry, Csik . . .
— hordón terem meg csak az ihlet,
amelytől mindegyik becsíp.*

*Rémület ül a gazda arcán
e sok bős szavallat mián,
attól fél, hogy a borexportot
öli meg a hordóhiány.*

MEGHASADT NEPISTÁK

*Nappal Nepisták, a t. Házban
bólogató jó fiúk reggel,
estére aztán összeforrnak
a kék- s nyilaskeresztesekkel
és más mezei seregekkel.*

*Nappal az ősi alkotmánynak
nehéz és rögös útját járják,
de este mint a denevérek
totális szárnyukat kitárják
s szegény árvák a hajnalt várják.*

*Nappal láthatók: téglát hordnak
s kapillárisan tesznek-vesznek,
este a Láthatatlan Fronton
csaknem láthatatlanná lesznek,
súgnak-búgnak, isznak és esznek.*

*Tán öntudatuk hasadt ketté,
vagy két lelkük van, két parányi . . .
s tán egyszer lelkük két darabját
— fontos az, hogy győzzük kivárnyai, —
majd összeragasztja Darányi . . .*

KÉT KURUC BESZÉLGET

(A Rákóczi szobor mellett)

*Nézd csak testvér, megjött
jó Rárója hátán
s itt is áll Nagyságos Urunk
az magyarai vártán.*

*Isten vezérelte,
ég magas kegyelme,
hozta őt a szabadságnak
ezer veszedelme.*

*Hej, fényes márványról
ha Urunk leszállna
s szegény kurucoknak esméig
az élükre állna!*

*Jogveszejtők ellen
állna az élükre,
s a kótyagos labancok közt
keményen szétütne!*

*Hogy rettenjenek, kik
bőszén agyarognak . . .
— Isten adjon békességet
szegény magyaroknak!*

A „MAGVETŐK“

*Elindultak nagy dérrrel-durral,
hangyaboly lett az egész járás,
biztosra vették, hogy meghódol
s ölükbe hull majd Hajdunánás,
elborították nyilaikkal
óh nem a napot, de a földet,
fék és gát nélkül uszítottak
a koros és az ifjú zöldek,
vezérnőjük a szép zöld blúzban,
hogy érve nyomosabbnak hasson,
kemény pofonnal igazolta,
hogy ő igenis úriasszony,
felemelt karral dübörögték
s mivel nem erényük a mérték,
a föld javait és az égnek
csillagait is leigérték,
pátoszuk az eget hasgatta,
az ember bódult lett és kába,
beszédeik beleütköztek
némiképen a Bétékába,
s bár nem jutottak ajánlásig
s csupán a légből lelkesedtek,
de békét dúltak, csóvát dobtak
vagy másszóval: „magot vetettek“.*

ÚJ ALKOTMÁNYVÉDŐ

*Alkotmányos ország vagyunk
— mondta Rajniss, ne csodálkozz! —
s letörni a szélsőséget,
nem passzol az alkotmányhoz.*

*Ne csodálkozz, örülj inkább,
hogy már ő is védi, védi,
noha nem is az alkotmányt,
de az izgatókat félti . . .*

TAVASZI SZÉLL

*Tavaszodik állítólag,
a fák valóban rügyeznek
s bár az idő nem melegszik,
annál melegebb a helyzet.*

*Oly meleg, hogy tűrhetetlen.
Igazán nem mondom éllel:
nem árt, hogyha hűsíteni
kissé kibélelik — Széllal . . .*

„DIKTÁTORPALÁNTÁK“

„Vannak itt furcsa diktátorpalánták...“ (Eckhardt Tibor husvétii cikkéből.)

*Meglepőnek e tényt
senki nem találja:
nyüzsög itt még néhány
diktátorpalánta.*

*Totálisan szédült,
kapilláris lények,
reformkorból maradt,
utolsó bölények.*

*Lépcsőjük a nyomor,
éheseknek gyomra,
azon kapaszkodnak,
törnek hatalomra.*

*Szeretik a magyart,
— a teremburáját! —
de ha nem pariroz,
menten kupán vágják.*

*Mint hogyha kotyogna
bennük némi jó rum,
izgága lényükkel
tele van a fórum.*

*Zagyva jelszavakat
okádnak harsogva . . .
— vaj! mi lesz e furcsa
kis palánták sorsa?*

*Jóslatom nem hosszú,
alig-alig rőfnyi:
szegény, kis palánták
nem fognak megnőni . . .*

Dalok az Egykézről

*Benne kamilla, csiga, bika és ló
sőt paprika is elfér, helyre lel,
szomorú csak az, hogy e bűvös Egykéz
két balkéznek is bátran megfelel.*

A NAGY „EGYKEZŰ“

*Ő, a nagy Túlélő, alája
minden korszak csak lovat ad,
most is ő szállít hidegvérrel
hasonló vérű lovakat.*

*Kezében, e roppant Egykézben
— igazán bámulni való —
elfér sertés és karácsonyfa,
kukorica, paprika, ló.*

*Mellesleg ásó is van benne,
serényen sírt is ás, melyen
majd tábla jelzi, hogy alatta
nyugszik a kereskedelem.*

CSIGA- DAL

(Az éticsiga-kivitelre monopóliumot
kapott a Hangya.)

*Csiga-biga, gyere ki,
vár az Egykéz ideki,
Egykézbe tesznek,
onnan ki se vesznek,
azt üti a valuta,
kereskedőt a guta . . .*

KRÓNIKÁS ÉNEK

BŰ FIARÓL ÉS AZ EGYKÉZRŐL

*És jött Trettina a priusszal,
amelyet senki sem vett észre,
és jött s kimondta a nagy „écát“:
vegyük a gyógynövényt Egykézbe!
És jött Konnert és hozta Bűbent,
tatárképű fiát a Bű-nek,
és szólott: erkölcsi alap kell,
különben az üzletnek lúnek.
És jött Bű fia* s Mecsért hozta
— szilárd alap, amely nem renghet —
és jöttek sok fonttal a brittek,
nem is jöttek, de lépre mentek!
És csak a font van most Egykézben,
és a gyógynövény fenn a holdban,
és a rendőrség hajkurássza,
hogy az a fontos Egykéz hol van . . .*

* Dr. Bűben egy cikkben nagy büszkén megírta, hogy az ő neve ősi tatárnév s azt jelenti, hogy „Bű fia“. Persze, ez nem igaz. Ugy látszik, a gyógynövényekhez jobban ért, mint az etimológiához.

BESZÉLGETÉS EGY BIKÁVAL

*Persze, mert a hajcsárok úznek,
lobog a véred hevesen,
menj be, mit sem ér a szabadság
a végtelen nagy füvesen.*

*Vár a karám. No, ne okoskodj,
hajtsd meg a búsa fejedet,
hisz annyi jó vár, ezt a sorsot
bátran magadra veheted.*

*Nem kell a létért viaskodnod,
míg a tüdőd kiizzadod,
légy jó bika, meglátod, kapsz majd
remek pótszénát s műzabot.*

*Menj be, kapsz maj nyakadba jármot,
szép gömböt szarvad hegyibe.
hogy ne döfhesd, ha ingerült vagy,
a jótevőid begyibe.*

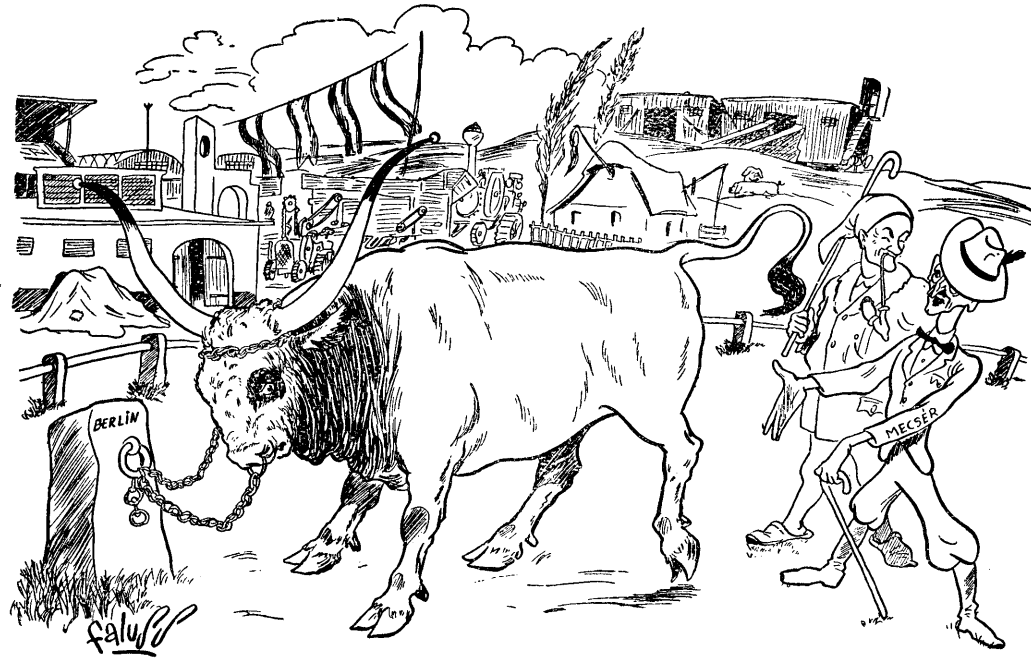
*Rázd le őket, mint könnyű pelyhet,
szegd nekik villás szarvadat,
mutasd meg, hogy kemény, gerinces
bika s nem jámbor birka vagy!*

*Rugaszkodhatsz és nyújtzkodhatsz,
amíg a kötél módot ad,
persze, bömbölnöd nem szabad, mert
rögtön betiltják hangodat.*

*Kapsz boxot, fényesre pucolnak
és bikállkodhatsz is . . . nahát!
(de az arádtól számon kérik
a néhai dédnagymamát).*

*És ha a puszták szilajságát
már egészen levetkezéd,
szolgálsz, pacsit adsz, megnyalod majd
a német urak „Egy-kezét“.*

*Menj be . . . vagy mégse! Nem tűr jármot
gerinced és önérzeted,
feszülj a hajcsáraid ellen,
mert a szabadság: életed.*

KAMILLA

*A szagos kamilla is, hallom
a csiga s ló sorsára jut,
de a kereskedőknek — vallo —
panaszra még sincsen okuk.*

*Az állat- és növényvilág oly
rettenetes tág terület,
nézzenek szét, itt megtalálják
exportálási területet.*

*Kivihetnek egeret, pockot,
hőrsögöt s gyáva nyulakat,
legyet, szunyogot, sőt kis há-val
exportra hangya is akad.*

*Igazán nincsen ok panaszra,
kivinni sok mindent lehet,
például szappanbuborékokat
s vagonszám gombostűfejet . . .*

*Még nincs egykézben az oroszlán
s a kenguru sem, a buta . . .
— csak vigyázat, hogy erszényében
ne legyen semmi valuta!*

*S ha netalán e területre
sandán az egykéz nem kacsint,
exportálhatnak kökörcsint és
gólyahirt, sugár kankalint.*

*S ha kifogynak a természetből,
valami akkor is marad,
viola után kivihetnek
violán túli sugarat —*

Nepáliák

*Nyájas olvasó itt rakáson láthatsz
pár furcsaságot, csodabogarat,
mind ritka példány s élni fog, mikor már
a Nepnek híre-hamva se marad.*

A XX. SZÁZAD KÖLTŐJÉHEZ

— Petőfi után —

*Ne fogj barátom könnyelműen
a hűrok pengetéséhez
mit tudhatod te, hogy verseddel
a cenzurán vajjon mi lesz,
lehetsz zseni és halhatatlan
lehetsz fogalom és szobor,
a reakció sárkányával
azért még meg nem bírkózol.*

*Kis semmiségekről dalolj csak,
a súlyosabb témákat ejtsd,
igaz érzésed érthetetlen,
szép allegoriákba rejtsd,
ha lelked fáj s a jogtalanság
tüzes haragja megrohant,
versírás előtt lehetőleg
gyorsan végy egy hideg zuhanyt.*

*A millióknak éheszomját
és nyomorát számon ne kérd,
az ötven filléres napszámról
hangot se szólj az Istenért!
Csicseregj a tavaszról és ne
lázongjanak a verssorok,
külömben homlokukat zordan
ráncolják majd a cenzorok.*

*De hogyha versed jól fésült és
szelíd, lojális, enyhe lesz,
ha minden ríme epedezve
a hatalomról zengedez,
ha a szellem tüzes sugára
nem süt át egyetlen során
és Pekárnak is tetszik . . . akkor
simán átmegy a cenzurán.*

A MARABÚK ÉS A BÉKA

— Aesopusi mese a választójogi konferenciáról. —

*A bölcs marabúk összeültek:
„Az időnk végül még lejár,
e súlyos békaproblémát itt
meg kell oldani végre már.*

*Sajnos, a csőrünk kissé vastag,
az üveg pedig szűknyakú,
másutt már rég nyelik a békát,
de nálunk még mindig tabu.*

*Az üveg nem törik magától,
sőt még csak nem is repedez,
viszont a marabúknak népe
már békacombért epedez.*

*„Mit is csináljunk?“ — tanakodnak
a bölcs marabú-öregék —
„Van egy eszmém, — így szól az egyik —
törjük össze az üveget.“*

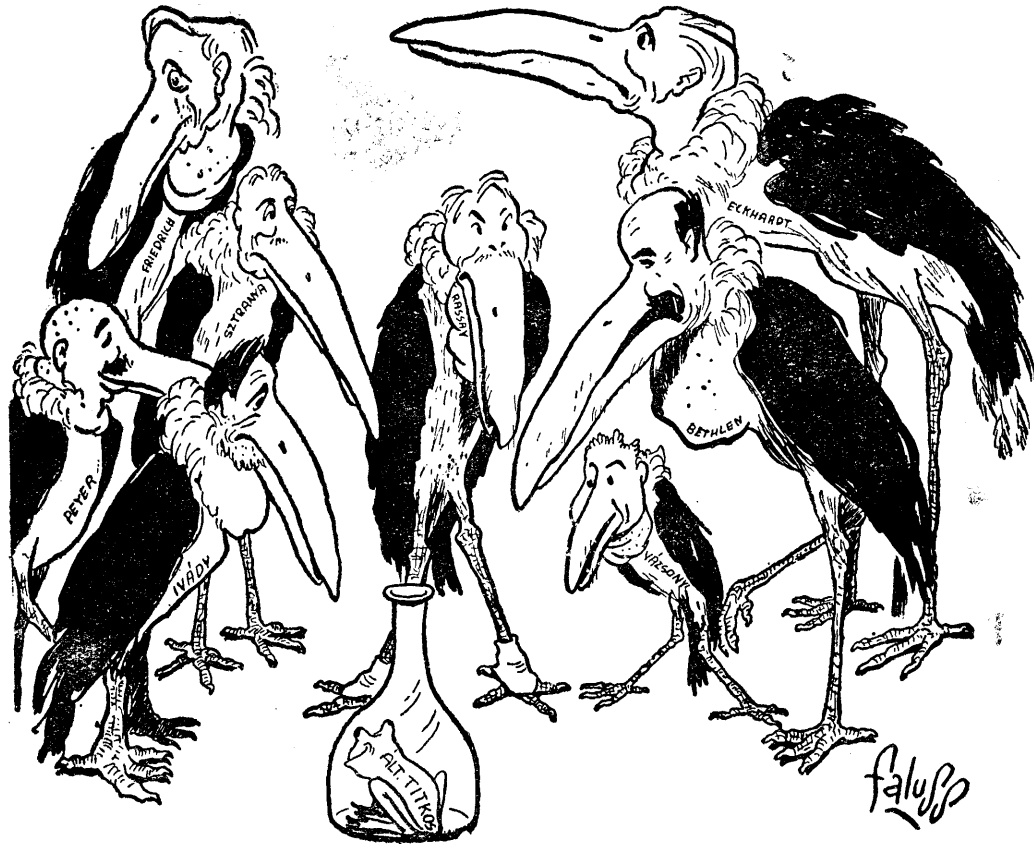
*„Inkább a csőrünk vékonyítsuk
— mond a másik — egy gyaluval,
így lassan lehet csipegetni
és nem tobzódhat a duhaj.“*

*„Vegyük csak ki — a harmadik szól —
nem kockáztatunk semmikép,
legföljebb újra visszatesszük,
ha gyomrát elrontja a nép.“*

*Mindenki mond valami bölcseset,
de hallgat a Nepmarabú,
jövőtől aggódó szívében
fájó sebeket mar a bú.*

*„Csak tanácskozzatok — gondolja —
telik az idő ezalatt,
számomra a hatalom minden
békánál ízesebb falat.“*

*A cél már elkerülhetetlen,
de van addig egy darab út . . .
— Álmodjatok csak békacombról,
ti bús, paraszti marabúk!*

„BÜNSZÖVETKEZET“

„Bünszövetkezet“ — mondta Gandhi,
ismételni alig merem,
mivel a parlamentarizmust
rendkívül módon tisztetem.

Alig merem a számra venni,
de gyakran álmodom vele
s álmomban látom a t. Házat,
mely „bűnösökkel“ van tele.

Látom, hogy a NEP s az ellenzék
egy szövetkezet az egész,
mely titkos pincékben tanyázik,
mint valami Fekete Kéz.

Reggel viseli a hon gondját
s bőszt tervet forral délután,
este pedig álarcot öltve
elindul a zsákmány után.

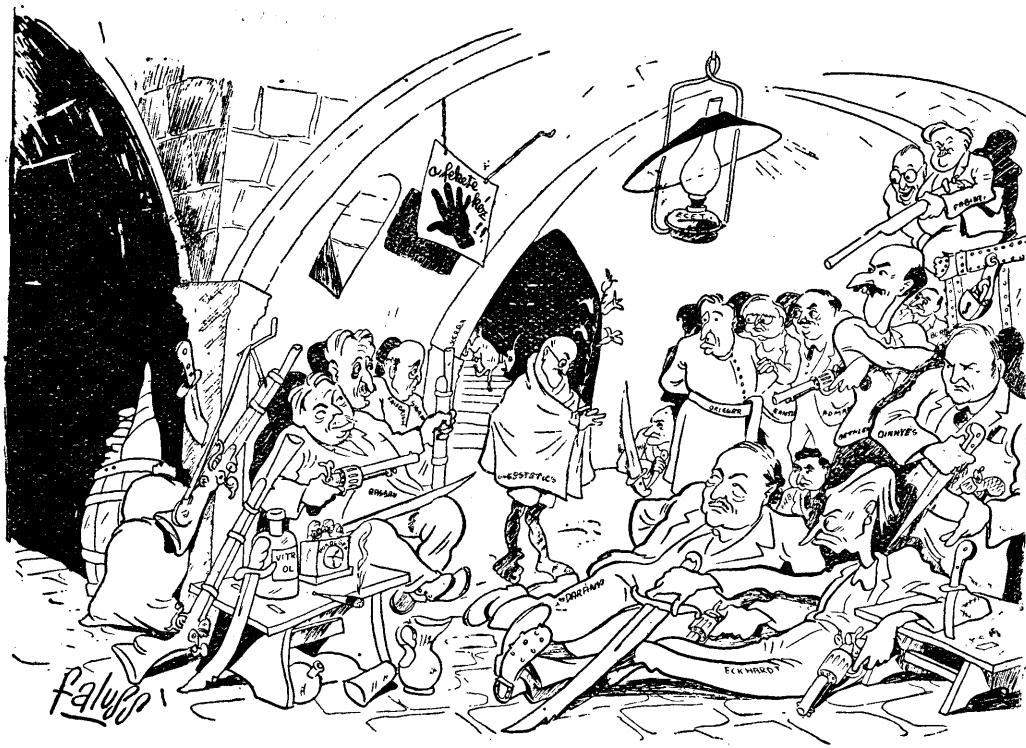
Statisztikával a kezében
a banda osonva halad
s megtámad minden bankot, kartelt
az éj sötét leple alatt.

Van tag, aki csak zsidót támad,
vagy grófot, — kiki kedv szerént,
de régi hagyományhoz híven
egyik se bántja a szegényt.

Látom a Házat szövetkezni,
kusza álmomban fegyverek,
hátborzongató golyószórók,
tőrök s fűrók kísértenek.

Ghandita csupán egy van köztük,
nálánál tisztább nincs talán,
bár nem bőjtől és csak vezéri
terveket szó a guzsaján.

Csak uszít, izgat s gyújtogatja
a forradalmi tüzeket,
de oly ártatlan, mint egy kecske,
amelyik pont ma született.

TENYÉSZÁLLAT-SZTÁROK

*Bú... röf... vau... nyihaha... kot-kot..,
— hangversenyt tartanak a sztárok,
köztük kissé elfogódva
és némi tisztelettel járok.*

*Itt van a sertéssztár például,
öt sertés kitelne belőle,
a bőre rózsaszínű, ápolt,
s „dauerolva“ ragyog a szőre.*

*Büszkén viselik sztári rangjuk
a Németh Mária bikái,
csak kissé zordak, talán mert a
magas Cé-t nem tudják kivágni.*

*Itt van Betyár, Lilian Harvey
remekbe szabott telivérje,
előkelő s fölötte kényes
az úrnője világhírére.*

*Gazdájukul Sztranyavszkyt vallják
a lipicai hetyke ménnek,
pompás paripák, Istenuccse,
hát még ha bajuszt viselnének!*

*Ki a fősztár? Bocsánat sztárok,
ne veszítse senki a kedvét!
Babérra mégis legméltóbbak
a Mecsér-féle mosómedvék.*

*Kecses bocsok, őket b e h o z t á k,
mancukat mossák, mossák, rázzák,
mutatván, hogy nem ők okozták
gazdájuk vészes exportlázát.*

GENERÁLISOK ÉS ALTISZTEK

*Önzetlen férfiakban — mondta Bethlen —
szegény e nemzet, végtelen szegény,
s némely posztokon csak altisztek állnak
a régi generálisok helyén.*

*Szomorú, hogy késik az utánpótlás
s cugsfűhrernek kell élen állnia,
azaz magyarán: hiányzik ma nálunk
a kapilláris szukreszcencia.*

*De hogy lehet az — tünődöm — ha a
sors ilyen vaskos tréfát követ el,
hogy akad olyan altiszt, ki magának
mégis generálmarsot követel?*

PROTEKCIÓ ÉS FEGYELMI

*Aki protezsálni merészel,
fegyelmet ígér annak Hóman,
— ujjonganék e rendeletnek
s lelkesen kiáltanám: jól van!*

*De félek: a protekcióban
nálunk oly különös varázs van,
hogy urambátyám e szigorra
se torpan vissza, kérlekáссan.*

*Benne most is fennen lobog még
az ősi, reformkori szellem
s legfeljebb majd protekciót vesz
igénybe a — fegyelmi ellen.*

VAN-E, VAGY NINCS? . . .

*No püff neki! Lám, zsidókérdés
Bethlen szerint is van tehát!
Itt hosszúra nyúlnak az orrok,
de nagy az öröm odaát.*

*Baloldalon a szív alig ver
s a döbbenettől majd eláll:
„mily csalódás, hiszen azt hittük,
hogy ő valódi liberál!”*

*Jobbra ujjongnak: „Nála senki
antiszemitaabb nem lehet“
— s szinte nyilassá keni Bethlent
a szélsőséges képzelet.*

*Nyilasék viszont berzenkednek,
van akit bőszen harag hevít:
rettenetes, hisz elismeri
a zsidók képességeit.*

*Rosszalja az izgatást, — szörnyű!
e fölött nem lehet vita:
„Ez a Bethlen egy közönséges
megrögzött filozemita“.*

*Filo, vagy anti? — relativ ez.
S hogy klappoljon a szív s az ész,
e kérdésben állást foglalni
valljuk be, szerfölött nehéz.*

*Van-e, vagy nincs? — Egyik fölényel
a törvénykönyvekre mutat,
másik pedig a gyűlöletre,
mely tajtékozva tör utat.*

*S vannak, akik szerint csak ez van
s más kérdéseink nincsenek,
ezek a szenvedő magyarság
szemébe csak port hintenek —*

*Van-e, vagy nincs? — én nem is kérdelem,
szerintem az lesz bölcs, aki
e kérdésnek méregfogát majd
fájdalom nélkül húzza ki.*

MATUZSÁLEM-KORU DIÁKVEZÉREK

Dinnyés: „Tiltakozom a Matuzsálem-korú diákvezérek ellen“.

*Régen, aki a tudományban
csinált valami jeleset,
az lett vezér, — ma ifjainkat
nem érheti ily „baleset“.*

*Ma már sehogyse férnek össze
vezérkedés és tudomány,
a vezérnek nem a tudásán
ámulhatunk, de a korán.*

*Ma már vén, mint az ország útja
egy-egy ifjúsági vezér
s mivel fogait elhullatta,
pöszén és papírról beszél.*

*Reszket a fejük, olyan aggok
s nem hallgatom el a gyanút:
tán olyan is akad köztük, ki
mamunak mondja a hamut.*

*Viszont kétségtelen, hogy fürgék,
pompásan tudnak mászni, mert
az ifjak hátán kapaszkodva
csikarták ki a karriert.*

*Az ifjúság nevében vajjon
harcolnak talán? — balga hit! —
inkább hévvel nyalják a kormány
nagy méltóságú talpait.*

*S mert lelkükben a láng kihamvadt,
se nem pislákol, se nem ég,
az ifjúi hév tüze mellett
sütnek maguknak pecsenyét.*

Falusi

DIKTATURA-HUMOR

*Hálistennek nem fenyeget
a diktatúra zord veszélye,
Darányi szerint komolyan
nem is kell foglalkozni véle.*

*Faragjunk inkább vicceket
s adjuk tovább nevető arccal,
kezdjük talán így: „Két zsidó...“
avagy: „Kohn találkozik Schwarccal“.*

*Lehet így is: „Dózsi és Gandhi
együtt ülnek a kaszinóban“
— fő, hogy humorunk sziporkázzon,
ha a diktatúráról szó van.*

*Röhögjünk, ha házunk falára
édes, kis nyilakat mázolnak
és röpcédulán értesítnek,
hogy „jönnek, győznek s leszámolnak“.*

*Humort nekik, a kutya-fáját!
mindjárt ajánlok is egy viccet:
egyik úr kérdi a másiktól:
„ön diktatura ellen mit szed?“.*

*„Darányi-féle optimizmust“.
„Na és beválik?“ — „Isten tudja“.
„Hatásos lesz-e?“ — „Pardon, kérem
a jóslást bízzuk Habakukra!“*

HABAKUK

*Friedrich jósolta: nem lesz titkos
s ez fáj annak, ki érte drukkolt,
Darányi szerint az utolsó
próféta viszont Habakuk volt.*

*De hogyha senki sem próféta
s nem tudhatjuk, a jövő mit hoz,
nincs más hátra: kabátunk gombján
számoljuk ki, hogy lesz-e titkos...*

DARÁNYI-FÉLE IRTÓ- ÉS TAKARITÁSI VÁLLALAT...

*Nyüzsögtek, fejük összedugták,
lázadoztak és konspiráltak,
gyültek, kapkodtak, követeltek,
a hatalomból részt kívántak.*

*Majd, mint nagy adut, meglengetve
kezükben egy-egy dacos téglát,
elindultak végső rohamra
a vetületek és a Bélák.*

*S ekkor az új Főnök: Darányi
keményen akcióba lépett,
megbízható szere parányi
részekre frakciókat tépett.*

*Lett rémület és fejvesztettség.
bősz hang fagyott sok nagy torokba,
szertefutott, ki merre látott
szédelegve és fintorogva.*

*A légvárak mind leomlottak,
a hatalom is puszta lég lett,
csak önmagukban emésztődnek
a téglahordói kedélyek.*

*Csend van, rend van, elült a nyüzsgés,
s a mohóság is tán kilobban ...
— mert drámát Shakespeare s frakciókat
Darányi Kálmán irt legjobban ...*

B. N. V.

(BEMOHOSODOTT NAGYSÁGOK VÁSÁRA)

*Hölgyek, urak, figyelem, — itt a
viharsarkiak pavillonja,
itt kerül kiárusításra
a reformkorszak minden lomja.*

*Pöröly, tevékenységi naptár,
— használatlan, még fel se vágott —
Nepre szavazó mumiák és
más muzeális ócskaságok.*

*Itt van Marton, halk mélabúval
a dicsőséges multba réved,
egy kis totális jövődőért
odaadna egy ezredévet.*

*Egyébként dacos téglát árul,
téglát, amelyik kapilláris,
ily téglát nem igen pipál majd
világkiállításán Páris.*

*Az etikus férfiú, Antal,
szintén megjelent a vásáron,
kilencvenöt pontját árulja
nevetségesen olcsó áron.*

*Sőt mivel a pontjai rosszak,
hogy némi kárpótlás is érje,
szívesen odaadja mindet
tíz-tizenöt jóért cserébe.*

HAT. ENG.
VÉGELADÁS
MEGALKUVÁS SZERINT HITEL SIMON

KÜLFÖLDI URASÁGOKTÓL
LEVETETT ING-DIVAT
UJDONSÁGOK.

MECSÉR

PALÉTTA

TEJ
KÖSER

MÁJ
MÁCSZ

DÖZSI

MARTON

ANTAL

95

DUCSÓNE

DÉGI
KECSRETEM

FESZTETICS

A
NEMZETI
MUNKAHÉT
RŐL
VISSZAMARAD
TÁRGYAK
CSEKÉLY
HIBÁVAL!!

Simon

*Mecsér nyerget s Egykezet kínál,
balkezet persze — úgy-e rávall? —
s mert magában káros az Egykéz,
legjobb lesz venni párosával.*

*Itt van Dég prófétája, Gandhi,
rokkázik és feji a kecskét,
földet nem ad, csak háziszótttest
és finom, „tőgyemeleg“ tejecskét.*

*Dózsi, kinek ifjú lényéből
a népiség tüzesen árad,
saját úri, grófi kezével
méri a maceszt s libamáját.*

*Dücsőné meg pofozógépet
ad el, ne félj, csak bátran vedd meg,
de görbe szemmel ne tekints rá,
mert rögtön leakaszt egy „flemmet.“*

*Végül a nyalka Pálffy-Daun gróf
szigorú kóser tejet árul . . .
— gyertek, zsidók, hörpintsetek fel
a reformkor bájitalából!*

ODA A KIVÉTELES HATALOM ...

— Siratja Antal István —

*Törvénytelen gyerek volt és
meghalt szegény ilyen ifjan,
szívem sajog, hiszen hozzá
egy kis közöm nekem is van.*

*Hej, mikor még én éltem a
kivételes hatalommal!
Mi ketten biz nem törődtünk
alkotmánnyal s egyéb lommal.*

*Pallosunkat suhintgattuk
s rémítő csend lett legottan,
aki pisszent, lecsaptunk rá
úgy-e kedves, szép halottam?*

*Ki kobzott el úgy, miként mi,
ki bánt úgy a szájkosárral,
hogyan az ellenzéki békák
torkán rekedt a mocsárdal?*

*Kivételes volt hatalmunk
— törvény alól volt kivétel —
s nem kivételeztünk mégse
csupán a Dömpingerékkal.*

*Ez a szívszakajtó ének
kora veszted gyászát sirja,
mind a ketten lehullottunk,
én a porba, te a sírba.*

ZENE A PARLAMENTBEN

*Ujsághír: „A gyárak munkatermé-
ben a zene öt százalékkal fokozza a
munkateljesítményt.“*

*Valljuk be, hogy csak ez hiányzott,
csak e csekély öt százalék,
ez az, amitől a tisztelt Ház
kedvre derül és lázban ég.*

*Zene kell persze, ettől vígan,
símán perdül a szómalom,
több lesz a munkateljesítmény
és eltűnik az unalom.*

*Könnyű zene, a világeért sem
Bartók, Kodály, vagy Beethoven,
dallal, dzsesszel és slágerekkel
teljék meg az ülésterem.*

*Tangót zokogjon a hangszóró,
például azt: „Szeret-e még?“,
hogy Fejbólintó János szépen
ütemre ringassa fejét.*

*Vagy húzza azt, hogy ritka búza,
ritka árpa és ritka rozs,
ritka nyilas, ki a kormányra
s nem a zsidókra haragos...*

*Avagy: „Meghalok én magáért“
s „csak titokban akartalak...“
(azoknak, akik sóvárgón a
hatalomra kacsintanak.)*

*Fő, hogy szóljanak szakadatlan
tangók, foxtrottok, valcerok,
s tegyék a munka templomává
a parlamenti harcteret.*

*Fuljon zenei hullámokba
a sarkon süvöltő vihar,
siettesse öt százalékkal
a titkos jogot is a dal.*

*Szóljon andante, halkán, lágyan
s bár kissé szomorú e vice:
ha más nem fokozza a tempót,
fokozza akkor — Zerkovitz!*

TARTALOM:

Előszó	3	Kezdődik a tanítás	46
REFORMKORSZAK	5	Búcsúm Bélditől	48
Mi a Nep?	7	Dacos gyermek bukására	48
Nespionka	8	Visszavetül a szürkeségbe	49
Reformálni!	10	Ledermann	49
Tiborc panasza	11	A két elnök	50
Dal a Nepjelvényről	15	Vacsorában az egység	50
Neptehenezet	16	Londoni vásár	51
A hetvenhatezrek	18	Élválasztás után	57
Tevékenységi naptár	19	Nagytakarítás	58
Tizenötezer pengő	32	Ének a bajuszról	60
A két Baross	32	Származás és hajlam	60
A nagy szünet	33	Hamis tollak, hamis téglák	60
Pásztói csatadal	38	Harminc mameluk	61
Jegyző uram	39	Mentőgyakorlatok a Dunán	62
Egy reformminiszter daloskönyvéből	39	Búcsú az ajánlási rendszertől	64
Élharcosok dícséreti	40	Három árva	65
Szeptember végén	41	Ripp van Csupor	66
Kenyeres-Kaufmann-Mózes	41	Egységes vacsorák	68
Jenes	41	NYILASOK, NYILASOK	69
Csodabogár	42	Festetics Sándorról való ének	71
Epigramma	42	Melyik nagyobb	72
VISSZA A RÉGI EZREDEVHEZ!	43	Ököl	72
Félistenek alkonya	45	Nyilasalom a munkatáborról	73
		Udvariassági hét Párisban	73

„Suttogó”	73	Beszélgetés egy bikával	86
A kínai fal	74	Kamilla	88
A gróf úr szocializál	76	NEPPÁLIAK	89
Vezérek	77	A XX. század költőjéhez	91
Eppur si Move	77	A marabúk és a béka	92
Festetics Gandhi	77	„Bűnszövetkezet”	94
Hordóhiány	78	Tenyészállatszárók	96
Meghasadt Nepisták	80	Generálisok és altisztek	97
Két kuruc beszélget	80	Protekció és fegyelmi	97
A „magvetők”	81	Van-e, vagy nincs	98
Uj alkotmányvédő	81	Matuzsálem-korú diákvezérek	100
Tavaszi Széll	81	Diktatura-humor	102
Diktátorpalánták	82	Habakuk	102
DALOK AZ EGYKÉZRŐL	83	Darányiféle irtó- és takarítási vállalat	103
A „nagy egykezü”	85	B. N. V.	104
Csigadal	85	Oda a kivételes hatalom	107
Krónikásének Bú fiáról	85	Zene a parlamentben	108